

Ho 131293

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นางสาวธัญญา กองกันหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2565

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวธัญญา กองกันหา แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ว่าที่ร้อยตรี _____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริญ ชุยกะเตือง)

_____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ มิไธสง)

_____ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชนะชัย อวนวัง)

_____ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

_____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์

_____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน 4 ต.ค. 2565 ปี.....

ชื่อเรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย : นางสาวธัญญา กองกันหา

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ

ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน จากโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความยาก 0.40-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.25-0.64 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.86 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดทุกแผน 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 0.7451 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.51 3) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม.....

แนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Development of Learning Activities Based on Constructivism Theory in The Economics of Grade 4 Students.

Author : Miss Thanya Kongkanha

Degree : Master of Education (Social Studies)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Dr.Tatchawat Laosuwan

Year : 2022

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) Development of learning activities based on constructivism theory in the economics, 2) Find out an effectiveness index of learning activities based on constructivism theory in the economics, 3) Compare the pre and post learning achievements of students using learning activities based on constructivism theory in the economics, and 4) Study the satisfaction using learning activities based on constructivism theory in the economics. The sample research was consisted 9 Grade 4 Students. of Ban Huachangnongsang School in second semester of 2021, obtained by cluster random sampling. The research instruments were 1) 12 lesson plan, 2) Learning achievement test, 20 item, and 3) The student's satisfaction questionnaire. The statistic for data analyzing were mean, standard deviation, and t-test (Dependent samples).

The research findings were as follows that; 1) The learning activities lesson plan based on constructivism theory is suitable in the most suitable criteria, 2) The effectiveness indices of learning activities based on constructivism theory, were 0.7451 indicating that the students had a 74.51% increase in learning progress, 3) The learning achievement of those who learned by using learning activities based on constructivism theory was higher than pre learning at .05 level of significance, and 4) The students' satisfaction toward learning activities by learning activities based on constructivism theory was at the most level.

Keyword: Learning Based on Constructivism Theory, Learning Achievement and Satisfaction

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก อาจารย์ดร.ทชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อริญ ชูกระเดื่อง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง และอาจารย์ ดร.ชนะชัย อวนวัง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะ และแนวทางแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิลาพุทรา ดร.ธัญลักษณ์ เขจรภักดิ์ นางพิกุล อ่อนปุย และนายสฤกษ์ คำรินทร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ความเหมาะสมของเนื้อหา และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ นางพิกุล อ่อนปุย ผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครูโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและคอยให้กำลังใจช่วยเหลือ ทั้งอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ซึ่งให้ชีวิต และวางรากฐานการศึกษา รวมถึงการให้ปัจจัยและกำลังใจและคอยส่งเสริมในการศึกษาต่อ และอาจารย์ ตลอดจนเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจช่วยเหลือ สนับสนุนมาโดยตลอดคุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบบอพระคุณ บิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ส่งเสริม สนับสนุนด้วยดีตลอดมา

นางสาวธัญญา กองกันหา

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	6
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	6
2.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์	15
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้	26
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	34
2.5 ดัชนีประสิทธิผล	42
2.6 ความพึงพอใจ	44
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	54

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	55
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	56
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	56
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	63
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
5.1 สรุป	72
5.2 อภิปรายผล	73
5.3 ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	85
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	98
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	104
ภาคผนวก ง เครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ	106
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	122
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์	142
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	149
ประวัติผู้วิจัย	150

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจอย่างพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพ.....	9
2.2	มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ของระบบเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก	9
2.3	โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รหัสวิชา ส14101 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	12
2.4	วิเคราะห์โครงสร้างรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564	13
3.1	แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	57
3.2	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	59
3.3	แบบแผนการทดลองแบบ One Group pretest-posttest Design	62
4.1	ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	68
4.2	ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	69
4.3	ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	70
4.4	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์	70
4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์	70

ตารางที่	หน้า
จ.13 ผลการประเมินความความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	135
จ.14 ผลการประเมินความความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึง พอใจ การจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการ เรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาแล้ววัฒนธรรม ..	137
จ.15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย(P) ค่าอำนาจจำแนก(B) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	139
จ.16 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน	141

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	53
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจสังคม และสถานการณ์สังคมสูงวัยข้างต้น ส่งผลให้ทุกประเทศทั่วโลกกำหนดทิศทางการผลิตและพัฒนา กำลังคนของประเทศตนให้มีทักษะและสมรรถนะระดับสูง มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้น ส่วน ความต้องการกำลังแรงงานที่ไร้ฝีมือและมีทักษะต่ำจะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มากขึ้น การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อ ให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic) 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่าง วัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะ ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะ อาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 15-16)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของ ชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองและ พลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็ม ศักยภาพ สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ การอยู่ร่วมกัน การปรับตัวตามยุคสมัย สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4) นอกจากนี้สาระสำคัญของ กระบวนการจัดการศึกษามุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นวิชาเศรษฐศาสตร์ การผลิต การแจกจ่าย

และการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพและการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน จัดเป็นวิชาการเรียนรู้หนึ่งใน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญในการพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การพัฒนาตนเองและสังคม จุดมุ่งหมายของการศึกษาเรื่องเศรษฐศาสตร์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้เกิดความรู้ความเข้าใจ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์และการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 2)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน เชื่อว่าการสร้างความรู้ หรือการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะความรู้ความเข้าใจเดิมหรือประสบการณ์ที่แตกต่าง สอดคล้องกับแนวคิดของซูมาลี ชัยเจริญ (2548, น. 103) กล่าวว่า คอนสตรัคติวิสต์เป็นทฤษฎีที่เน้นในเรื่องการสร้างความรู้ใหม่โดยเชื่อว่าผู้เรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้วการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ตนพบเห็นกับความรู้ความเข้าใจเดิมมาก่อนโดยพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่พบมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญาและสอดคล้องแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2542, น. 9-10) กล่าวถึง แนวคิดการสร้างสรรคความรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้่องงามขึ้นไปได้เรื่อย ๆ โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในของบุคคลและการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง อำเภอมือง จังหวัดมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2558 พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 60.82 ถือว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำซึ่งสาเหตุของปัญหาผลการเรียนที่ต่ำ คือ การขาดทักษะการแก้ปัญหา เช่น ครูผู้สอนจะเน้นวิธีการสอนแบบบรรยาย เน้นครูเป็นจุดศูนย์กลางนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ในด้านเนื้อหาที่มีมากเกินไป ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการสอนมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมด้านผู้สอนและผู้เรียนจากเนื้อหาการเรียนที่มีมาก ผู้เรียนจึงได้รับความรู้ไม่เพียงพอเมื่อการเรียนการสอนมีปัญหาเช่นนี้ ผลการเรียนของนักเรียนจึงต่ำลง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้มาพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.2 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในศูนย์
พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก่อหนองโน จำนวน 9 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2564 รวม 9 ห้อง จำนวน 89 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1
ห้อง จำนวน 9 คน จากโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก่อ
หนองโน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่ง
ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน เวลา 12 ชั่วโมง

1.4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน เชื่อว่าการสร้างความรู้หรือการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะความรู้ความเข้าใจเดิมหรือประสบการณ์ที่แตกต่าง โดยมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมของนักเรียนโดยการทบทวนความรู้เดิม ครูสร้างความสนใจโดยกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว มีความสนใจที่จะเรียนรู้ เช่น ใช้คำถาม สร้างสถานการณ์ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงประสบการณ์เดิม เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่ จากนั้นครูแนะนำวิธีการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

2. ขั้นการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ครูเสนอสถานการณ์ปัญหา ให้นักเรียนทำความเข้าใจกับสถานการณ์ปัญหาที่กำหนดไว้ กระตุ้นให้นักเรียนหาวิธีการในการแก้ปัญหา มีการไตร่ตรองวิเคราะห์ปัญหาระดับกลุ่ม โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-5 คน คณะกรรมการครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายวิเคราะห์แนวทางในการแก้ปัญหาของตนต่อกลุ่มและวิเคราะห์แนวทางแก้ปัญหาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มย่อยแล้วเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม จากนั้นมีการไตร่ตรองระดับชั้น โดยตัวแทนกลุ่มย่อยนำเสนอแนวทาง

แก้ปัญหาต่อหน้าชั้นเรียนโดยครูจะเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนทุกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ร่วมอภิปรายซักถามแนวทางของกลุ่มที่นำเสนอตรวจสอบความถูกต้องและความสมเหตุสมผล

3. **ขั้นสรุปความรู้** เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดหลักการความคิดรวบยอดในเรื่อง ที่เรียนโดยครูช่วยสรุปเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบความคิดรวบยอดและหลักการที่ถูกต้อง

4. **ขั้นฝึกทักษะและนำความรู้ไปใช้** เป็นขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนสามารถนำความคิดรวบยอดหรือหลักการที่สรุปไว้มาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ โดยการทำให้แบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ โดยครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้นักเรียนให้ถูกต้องอย่างใกล้ชิด บันทึกผลการเรียนรู้ บันทึกพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ และทดสอบย่อยเมื่อจบบทเรียน

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขแสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนจากการเทียบคะแนนที่เพิ่มจากการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและคะแนนเต็มกับคะแนนที่ได้จากบททดสอบก่อนเรียน ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน สารการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ ซึ่งวัดจากคะแนนสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเนื้อหาในการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ยินดี หรือพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจจากผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เป็นแนวทางสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษากับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ในสารการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์

1.6.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทางสำหรับครู ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ดัชนีประสิทธิผล
6. ความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีวิสัยทัศน์มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 5-15)

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับ และส่งสาร มี วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง

เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง ผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สามารถนำกระบวนการต่าง ๆ ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตาม สภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึง การพัฒนา เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกัน อย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความ รับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมโดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 132-133)

ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรมแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนา ตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตระบบการเมืองการปกครองในสังคม ปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและ ความสำคัญ การเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ปลูกฝังค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิ หน้าที่เสรีภาพการดำเนิน ชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

เศรษฐกิจศาสตร์ การผลิต การแจกจ่าย และการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการ ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และการนำ หลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ประวัติศาสตร์เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทางประวัติศาสตร์พัฒนาการ ของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ผลกระทบที่ เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอดีต ความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่สำคัญของโลก

ภูมิศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพของโลก การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ปัญหาทาง กายภาพและภัยพิบัติ ความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกัน แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ การใช้ภูมิสารสนเทศ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพกับการสร้างสรรค์วิถี การดำเนินชีวิต กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ความร่วมมือด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมใน

ประเทศและระหว่างประเทศ และการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จัดอยู่ สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ดังตารางที่ 2.1 และ ตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจ หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการ	1. สินค้าและบริการที่มีอยู่หลากหลายในตลาดที่มีความแตกต่างด้านราคาและคุณภาพ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่มีมากมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ซื้อ ผู้ขาย และตัวสินค้า
	2. บอกสิทธิพื้นฐานและรักษาผลประโยชน์ของตนเองในฐานะผู้บริโภค	1. สิทธิพื้นฐานของผู้บริโภค 2. สินค้าและบริการที่มีเครื่องหมายรับรองคุณภาพ 3. หลักการและวิธีการเลือกบริโภค
	3. อธิบายหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงและไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง	1. หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง 2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต เช่น การแต่งกาย การกินอาหาร การใช้จ่าย

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ของระบบเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. อธิบายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน	1. อาชีพ สินค้าและบริการต่างๆที่ผลิตในชุมชน
	2. อธิบายหน้าที่เบื้องต้นของเงิน	2. การพึ่งพาอาศัยกันภายในชุมชนทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย การกัณฑ์ยืมสิน 3. การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 4. ความหมายและประเภทของเงิน 5. หน้าที่เบื้องต้นของเงินในระบบเศรษฐกิจ 6. สกุลเงินสำคัญที่ใช้ในการซื้อขายแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

2.1.2 คำอธิบายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รหัสวิชา ส14101 รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 ชั่วโมง/ปี จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1 หน่วยกิต

สาระศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม ศึกษาและเป็นแนวทางปฏิบัติในเรื่อง อธิบาย ความสำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือในฐานะเป็นศูนย์รวมจิตใจของศาสนิกชน สรุปรูป พุทธประวัติตั้งแต่บรรลุนิพพานจนถึงประกาศธรรมหรือประวัติศาสดาที่ตนนับถือตามที่กำหนด เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนตามแบบอย่างการดำเนินชีวิตและข้อคิดจากประวัติศาสดา ชาดก เรื่องเล่า และศาสนิกชนตัวอย่างตามที่กำหนด แสดงความเคารพพระรัตนตรัย ปฏิบัติตามไตรสิกขาและหลักธรรม โอวาท 3 ในพระพุทธศาสนาหรือหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือตามที่กำหนด ชื่นชมการทำ ความดี ของตนเองบุคคลในครอบครัว โรงเรียนและชุมชนตามหลักศาสนา พร้อมทั้งบอกแนวปฏิบัติใน การดำเนินชีวิต เห็นคุณค่าของการสวดมนต์ แผ่เมตตา มีสติที่เป็นพื้นฐานของสมาธิใน พระพุทธศาสนา หรือการพัฒนาจิตตามแนวทางของศาสนาที่ตนนับถือตามที่กำหนด ปฏิบัติตนตาม หลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ เพื่อการอยู่ร่วมกันเป็นชาติได้อย่างสมานฉันท์ อธิบายประวัติศาสดา ของศาสนาอื่น ๆ โดยสังเขป อภิปรายความสำคัญและมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศาสนสถานของ ศาสนาที่ตนนับถือ มีมรรยาทของความเป็นศาสนิกชนที่ดีตามที่กำหนด ปฏิบัติตนในศาสนพิธี พิธีกรรม และวันสำคัญทางศาสนาตามที่กำหนดได้ถูกต้อง

สาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ศึกษาและเป็นแนวทาง ปฏิบัติในเรื่อง ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ปฏิบัติตน ในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี วิเคราะห์สิทธิพื้นฐานที่เด็กทุกคนพึงได้รับตามกฎหมาย อธิบาย ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนในท้องถิ่น เสนอวิธีการที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขใน ชีวิตประจำวัน อธิบายอำนาจอธิปไตยและความสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อธิบายบทบาท หน้าที่ของพลเมืองในกระบวนการเลือกตั้ง อธิบายความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ตาม ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระเศรษฐศาสตร์ ศึกษาในเรื่อง ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้า และบริการ บอกสิทธิพื้นฐานและรักษาผลประโยชน์ของตนเองในฐานะผู้บริโภค อธิบายหลักการของเศรษฐกิจ พอเพียงและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง อธิบายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน อธิบายหน้าที่เบื้องต้นของเงิน

สาระภูมิศาสตร์ ศึกษาในเรื่อง การใช้แผนที่ ภาพถ่าย ระบุลักษณะสำคัญทาง กายภาพของจังหวัดตนเอง ระบุแหล่งทรัพยากรและสิ่งต่าง ๆ ในจังหวัดของตนเองด้วยแผนที่ ใช้แผนที่ ที่อธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในจังหวัดอธิบายสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนที่

ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในจังหวัด อธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในจังหวัดและผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนั้น มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในจังหวัด

โดยการใช้ประสบการณ์ตรงที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือเป็นเหตุการณ์ใกล้ตัวในท้องถิ่น ชุมชน และสังคมการบอกเล่าเหตุการณ์สมมุติที่อาจพบได้ในชีวิตประจำวัน และเสนอแนวทางแก้ไขที่มีความน่าติดตามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม สู่การสร้างประสบการณ์ใหม่ การใช้ภาพ ข่าว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนฝึกการสังเกต ตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ และสรุปความรู้ที่ได้เป็นแผนผังความคิด กระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายเพื่อร่วมกันหาแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสม ส่งเสริมการทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม นำไปสู่การยอมรับและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการเรียนรู้และเข้าใจหลักสำคัญทางศาสนา ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคม มีแนวคิดที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง และมีความเข้าใจสภาพภูมิศาสตร์ในท้องถิ่น เลือกใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

รหัสตัวชี้วัด

ส 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8

ส 1.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

ส 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5

ส 2.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

ส 3.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

ส 3.2 ป.4/1, ป.4/2

ส 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

ส 5.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

รวมทั้งหมด 30 ตัวชี้วัด

2.1.3 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รหัสวิชา ส14101 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 ชั่วโมง/ปี จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1 หน่วยกิต ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 โครงสร้างรายวิชาในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รหัสวิชา ส14101
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เวลา (ช.ม.)	น้ำหนัก คะแนน (%)
1	ประวัติและความสำคัญของศาสนา	ส 1.1 ป.4/1ป.4/2 ป.4/8	6	8
2	หลักธรรมของศาสนา	ส 1.1 ป.4/4 ป.4/7	5	6
3	เชื่อมั่นในการทำความดี	ส 1.1 ป.4/3	5	6
4	ศาสนิกชนที่ดี	ส 1.1 ป.4/6 ส 1.2 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3	8	9
5	สมาชิกที่ดีของชุมชน	ส 2.1 ป.4/1ป.4/2 ป.4/3ป.4/5	8	9
6	วัฒนธรรมท้องถิ่น	ส 2.1 ป.4/4	6	8
7	การปกครองระบอบประชาธิปไตย	ส 2.2 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3	8	9
8	การบริโภคสินค้าและบริการ	ส 3.1 ป.4/1ป.4/2	3	6
9	เศรษฐกิจพอเพียง	ส 3.1 ป.4/3	3	6
10	กิจกรรมทางเศรษฐกิจชุมชน	ส 3.2 ป.4/1	3	4
11	เงินทองของมีค่า	ส 3.1 ป.4/2	3	4
12	การใช้แผนที่และภาพถ่าย	ส 5.1 ป.4/1	6	7
13	จังหวัดของเรา	ส 5.1 ป.4/1ป.4/2 ป.4/3	8	9
14	สิ่งแวดล้อมในจังหวัด	ส 5.2 ป.4/1ป.4/2 ป.4/3	8	9
คะแนนเก็บระหว่างภาคเรียน				70
การวัดและประเมินผลปลายภาคเรียน				30
รวม			80	100

การวิเคราะห์โครงสร้างรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 8-11 สารที่ 3 เศรษฐศาสตร์ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ส 3.1 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3 ส3.2 ป.4/1 ป.4/2 รวมทั้งหมด 5 ตัวชี้วัด มาใช้ในการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 วิเคราะห์โครงสร้างรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารที่ 3 เศรษฐศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/รหัสตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ช.ม.)	น้ำหนักคะแนน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การบริโภคสินค้าและบริการ	ส 3.1	1.สินค้าและการบริการ	1	6
	ป.4/1	2.การคุ้มครองผู้บริโภคและสิทธิพื้นฐานของผู้บริโภค	1	
	ป.4/2	3.เครื่องหมายรับรองคุณภาพสินค้าและบริการ	1	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เศรษฐกิจพอเพียง	ส 3.1	1.ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง	1	6
	ป.4/3	2.หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1	
		3.การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	1	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 กิจกรรมทางเศรษฐกิจชุมชน	ส 3.2	1.เศรษฐกิจชุมชน	1	4
	ป.4/1	2. ลักษณะอาชีพสินค้า และบริการในชุมชน	1	
		3.การพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจในชุมชน	1	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เงินทองของมีค่า	ส 3.1	1.ความหมายของเงิน	1	4
	ป.4/2	2. ประเภทของเงิน	1	
		3. หน้าที่ของเงินในระบบเศรษฐกิจ	1	
รวม			12	20

จากการศึกษาหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด โครงสร้างรายวิชา รหัสวิชา ส14101 กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยเลือกศึกษา สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ จำนวน 12 ชั่วโมง เพื่อจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้

2.1.4 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.4.1 ได้เรียนรู้เรื่องของจังหวัด ภาค และประเทศของตนเอง ทั้งเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพ สังคม ประเพณี และวัฒนธรรม รวมทั้งการเมืองการปกครอง สภาพเศรษฐกิจ โดยเน้นความเป็นประเทศไทย

2.1.4.2 ได้รับการพัฒนาความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ รวมทั้งมีส่วนร่วมศาสนพิธีและพิธีกรรมทางศาสนา มากยิ่งขึ้น

2.1.4.3 ได้ศึกษาและปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี ของท้องถิ่น จังหวัด ภาค และประเทศ รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ของท้องถิ่นตนเองมากยิ่งขึ้น

2.1.4.4 ได้ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องราวของจังหวัดและภาคต่างๆของประเทศไทยกับ ประเทศเพื่อนบ้าน ได้รับการพัฒนาแนวคิดทางสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การทำ ความเข้าใจ ในภูมิภาค ชักโลกตะวันออกและตะวันตกเกี่ยวกับศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การดำเนินชีวิต การจัดระเบียบทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากอดีตสู่ปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.134-135)

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่าการศึกษหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตามโครงสร้างแบบแผนและหลักการวิธีการนี้ สามารถบูรณาการความรู้ความเข้าใจ ต่าง ๆ ได้หลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดศรัทธา มีความรู้ ความเข้าใจ มีกระบวนการการเรียนรู้ที่เป็นไป ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ดังนั้นผู้วิจัยได้เลือกสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาทำการศึกษาเนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าเนื้อหาในสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ตัวผู้เรียนได้รับการศึกษาและ เรียนรู้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ จึงเห็นสมควรเหมาะแก่การศึกษาในการทำวิจัยในครั้งนี้

2.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

2.2.1 ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

เจดักต์ ชูมนุม (2540, น. 198) ได้กล่าวถึง การสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ว่าความรู้คือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาซึ่งมีความหมายเฉพาะตัวของสิ่งนั้นๆคนสร้างความรู้ได้เองเขานำข้อมูลจากภายนอกผสมผสานกับสิ่งที่เขารู้แล้วแต่เดิมสร้างเป็นความรู้ใหม่ที่มีความหมายขึ้น

วรรณทิพา รอดแรงคำ (2541, น. 26) กล่าวถึง คอนสตรัคติวิสต์ ว่าเป็นทฤษฎีของความรู้ที่ใช้อธิบายว่าเรารู้ได้อย่างไรและเรารู้อะไรบ้างคอนสตรัคติวิสต์จึงเป็นวิธีการคิดเกี่ยวกับเรื่องของความรู้และการเรียนรู้

ทศนา แชมมณี (2542, น. 9-10) กล่าวถึง แนวคิดการสร้างสรรคความรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในห้วงกงามขึ้นไปได้เรื่อยๆ โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในของบุคคลและการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

สุมาลี ชัยเจริญ (2548, น. 103) กล่าวว่า คอนสตรัคติวิสต์เป็นทฤษฎีที่เน้นในเรื่องการสร้างความรู้ใหม่โดยเชื่อว่าผู้เรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้วการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ตนพบเห็นกับความรู้ความเข้าใจเดิมมาก่อนโดยพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่พบมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา

Troutman, Lichtenberg (1987, p. 25, อ้างถึงใน ปกเกศ ชนะโยธา, 2551, น. 60) ได้ให้ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ไว้ว่าเป็นการค้นหาความรู้ให้กับตนเองมีการรวบรวมความรู้ใหม่ๆเข้าไปในจิตใต้สำนึกภายในจิตใจ (Schemata) โดยการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมยอมรับสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในสิ่งแวดล้อมพิสูจน์ความเป็นจริงจากสมมติฐานที่ตั้งขึ้นและสรุปเองโดยสร้างการ เชื่อมโยงและเปรียบเทียบบทสรุปของตัวเองกับผู้อื่นเพื่อเป็นพื้นฐานให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่

Garnett and Treagust (1992, pp. 95-96, อ้างถึงใน ธรรมภรณ์ ปีกกาเร, 2553, น. 14) กล่าวถึงทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ว่าผู้เรียนเป็นผู้เลือกและจัดเรียงข้อมูลที่เขาได้รับแล้วสร้างความหมายใหม่จากข้อมูลเหล่านี้โดยที่ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว เช่น มโนคติและยุทธวิธีในการจัดการกระทำข้อมูลจะมีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงการเรียนรู้เนื่องจากสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อสิ่งเร้าและกระบวนการสร้างความรู้ใหม่

Krogh (1994, p. 556, อ้างถึงใน มณฑนา ศรีเทพ, 2553, น. 29) ได้กล่าวถึงความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ว่าเป็นปรัชญาที่เกี่ยวกับพัฒนาการในการสร้างความรู้สติปัญญาและ

จริยธรรมขึ้นมาด้วยตัวของเด็กเองซึ่งพัฒนาการนั้นเป็นผลมาจากการดูดซึมเข้าสู่โครงสร้าง (Assimilation) และการปรับตัวเข้าสู่โครงสร้าง (Accommodation)

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียนเชื่อว่าการสร้างความรู้ หรือ การเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นใน สิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็น ความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่ แตกต่างกันไป เพราะความรู้ความเข้าใจเดิมหรือประสบการณ์ที่แตกต่าง

2.2.2 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

Prawat and Floden (1994, pp. 37-48) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เป็นแนวคิดที่นำมาใช้ร่วมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆอย่างแพร่หลายในปัจจุบันซึ่ง ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมแบบรากฐาน (Radical Constructivist; Cognitive Constructivism) เป็นแนวคิดที่มาจากกลุ่มนักการศึกษาและนักจิตวิทยาผู้นิยมความคิดของนักจิตวิทยา พัฒนาการชาวสวิสต์คือ จีนเปียเจต์ (Jean Piaget) ที่มีความคิดว่าความรู้คือการเปลี่ยนแปลงโดยถือว่า บทบาทของ ครูเป็นผู้ช่วยให้เด็กพัฒนาความคิดและจิตสภาพแวดล้อมที่ท้าทายวิธีการคิดของเด็กและ ช่วยเหลือเด็ก ทดสอบความคิดของตนเอง

2. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมแบบสังคม (Social Constructivism) คอนทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึมกลุ่มนี้ประกอบด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งถือว่าเป็น ผลผลิตทางสังคมโดยมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่อไปนี้เป็นความรู้พัฒนาผ่านการเจรจาในการสนทนา แลกเปลี่ยนของชุมชนและผลลัพธ์ของการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและองค์ประกอบของ ประวัติศาสตร์

Driver and Belt (1986, p. 443) กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ซึ่ง สรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้เท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับ ความรู้เดิมของผู้เรียน
2. การเรียนรู้คือการสร้างความหมายจากสิ่งที่ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินอาจจะเป็นไป หรือไม่เป็นไปตามความมุ่งหมายของครูผู้สอนตามความหมายที่ผู้เรียนสร้างขึ้นได้รับผลมาจากความรู้ เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่

3. การสร้างความหมายเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องโดยผู้เรียนเป็นผู้กระทบในสถานการณ์การเรียนรู้ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานตรวจสอบและอาจเปลี่ยนสมมติฐานในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับปรากฏการณ์และผู้อื่น

4. ความหมายที่ผู้เรียนสร้างขึ้นจะได้รับการตรวจสอบซึ่งอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธ

5. ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนรู้เองในการสร้างความตั้งใจในการทำงานการนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาสร้างความหมายให้แก่ตนเองและตรวจสอบความหมายที่สร้างขึ้นนั้น

6. ความหมายที่ผู้เรียนสร้างจากประสบการณ์มีแบบแผนและความหมายในเชิงเดียวกัน

Belt (1993, อ้างถึงใน ศรานนท์ วะปะแก้ว, 2547 น. 27) กล่าวถึง การเรียนรู้แนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ว่าการเรียนรู้ไม่ใช่การเติมสมองที่ว่างเปล่าของนักเรียนให้เต็มไม่ใช่การได้มาซึ่งความคิดใหม่ ๆ ของนักเรียน แต่เป็นการพัฒนาหรือเปลี่ยนความคิดที่มีอยู่แล้วของนักเรียน การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงมโนคติเป็นการสร้างและยอมรับความคิดใหม่ ๆ หรือเป็นการจัดโครงสร้างของความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วใหม่โดยเน้นให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความคิดมากกว่าดูดซึมความคิดใหม่ ๆ และนักเรียนเป็นผู้สร้างความหมายจากประสบการณ์ด้วยตนเอง

ไพฑูริย์ สุขศรีงาม (2539, น. 111) กล่าวถึง การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมว่า การเกิดการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้เกิดขึ้นได้เนื่องจากผู้เรียนได้สร้างแนวความคิดความรู้ขึ้นมาจากการประมวลประสบการณ์ที่มีอยู่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตัวเองได้ลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ภายใต้บริบททางสังคม และแบบอย่างความคิดที่เหมาะสม

ทองเพียร กมลชัยรัตน์ (2540, น. 37) กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องกระตือรือร้นหมายความว่า การแสดงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้เกิดจากความต้องการของผู้เรียนเอง

2. ความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นภายในตัวของผู้เรียนโดยการใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากสังคมสิ่งแวดล้อมรวมทั้งประสบการณ์เดิมมาเป็นเกณฑ์ช่วยในการตัดสินใจ

3. ความรู้และความเชื่อของแต่ละคนจะแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้ประสบมาซึ่งจะถูกใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแนวคิดใหม่

4. ความเข้าใจจะแตกต่างจากความเชื่อและความเชื่อจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างแนวคิดใหม่

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมเป็นการเรียนรู้ที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีต่าง ๆ เป็นแบบการสอนผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ขึ้นเองอย่างกระตือรือร้น แทนการรับฟังและซึมซับความรู้จากครูผู้สอน ผู้เรียนจะเป็นผู้คิดค้นตามความคิดของตนเอง เชื่อว่าความรู้ (Knowledge) และการเรียนรู้ (Learning) จะเกิดขึ้นได้ด้วยตนเองเป็นคนสร้างขึ้นมาด้วยการตีความหมาย (Interprete) ของสิ่งที่อยู่ในโลกความเป็นจริง (real world)

2.2.3 การสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

Brooks and Brooks (1993, p. 101) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเป็นผลมาจากการทดลองสอนโดยใช้แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิม ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมและยอมรับนักเรียนในการมีอิสระ การเป็นสมาชิกในกลุ่มและเป็นผู้นำ
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้กระทำกับสื่อรูปธรรม
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของบทเรียนควรยืดหยุ่นตามแนวคิดและ

ปฏิบัติการตอบสนองของนักเรียน

4. สอบถามความรู้ความเข้าใจมนต์ของนักเรียนก่อนมนต์ของครู
5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้กล้าแสดงออกในการพูด คิดกับครู และเพื่อน ๆ
6. กระตุ้นให้นักเรียนค้นหา คิดค้น และตอบสนองด้วยตัวนักเรียนเอง
7. ส่งเสริมนักเรียนให้สำรวจ ค้นหา คำตอบจากคำถามของครู และฝึกให้นักเรียน

ได้ใช้

Martin, et al. (1994, p. 47) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมไว้ดังนี้

1. ครูไม่ใช่ผู้สอนแต่เป็นผู้แนะนำไม่ใช่ผู้บอกความรู้แต่เป็นผู้สร้างกระตุ้นให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความหมายเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ครูเป็นผู้สังเกตเพื่อศึกษาการที่ผู้เรียนตอบได้อย่างถูกต้องตามแนวทางที่ควรจะเป็น
3. ครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดด้วยการถามคำถามเสนอปัญหาและคอยสังเกตการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี
4. ครูสร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาอย่างมีอิสระเต็มที่เพื่อการศึกษาค้นหาตามความสนใจของผู้เรียน
5. ครูส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนโดยให้อิสระแก่ผู้เรียนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

6. ครูเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2541, น. 21-24) ได้กล่าวและสรุปถึงบทบาทครูในการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มดังนี้

1. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้จัดทรัพยากรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้

2. ครูจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้จัดการเรียนรู้ (Learning Manager) ด้วยบทบาทต่อไปนี้

2.1 วางแผนการสอนและเตรียมการจัดกิจกรรม (Planning and Preparing) โดยครูต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยเขียนเป็นแผนการเรียนการสอนไว้ให้มีการเตรียมผู้เรียนสื่อวัสดุอุปกรณ์เนื้อหาสาระและสถานที่ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ให้พร้อมโดยควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและเตรียมการด้วยการแนะนำช่วยเหลือของผู้สอน

2.2 ร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียนตามแผนที่ได้กำหนดไว้โดยเปิดโอกาสและให้อิสระแก่ผู้เรียนที่จะคิดแสดงความคิดเห็นและเรียนรู้ร่วมกันครูเป็นผู้คอยกระตุ้นแนะนำช่วยเหลือตามวาระและโอกาสที่เหมาะสมครูต้องลดบทบาทของการสอนให้ลดน้อยลงแต่พยายามเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและเรียนรู้ด้วยตนเองภายใต้การแนะนำช่วยเหลือพัฒนาผู้เรียนช่วยตกแต่งความรู้ของผู้เรียนให้สมบูรณ์ให้เรียนอย่างมีความสุขมีอิสรภาพให้ความรักและความมั่นคงทางอารมณ์แก่ศิษย์

2.3 เสนอแนะกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพโดยผู้สอนต้องหาวิธีที่ช่วยชี้แนะวิธีการให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาจเสนอเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งแล้วให้ผู้เรียนร่วมกันคิดและกำหนดขั้นตอนที่จะเรียนรู้ให้เป็นกระบวนการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเอง

2.4 เสนอแนะแหล่งการเรียนรู้ได้แก่การเสนอแหล่งในการค้นคว้ารายชื่อหนังสือบุคคลสถานที่รายการวิทยุโทรทัศน์วีดิทัศน์ซึ่งผู้สอนอาจเป็นผู้ประสานงานในการติดต่อวิทยากรหรือแหล่ง ความรู้ให้

2.5 กระตุ้นให้คิดและทำงานร่วมมือกันและแข่งขันกันปฏิบัติโดยผู้สอนควรสนับสนุนการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่มในการปฏิบัติงานเน้นการสังเกตสะท้อนสิ่งที่สังเกตได้แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวางแผนการปฏิบัติแล้วประเมินผลการดำเนินงานตามมติกลุ่มเพื่อฝึกทักษะ การทำงานร่วมกันกับผู้อื่นและแข่งขันกับกลุ่มอื่นนำไปสู่การเข้าใจในความสมดุลของการแข่งขันและร่วมมือกันทำงาน

2.6 ร่วมประเมินผลโดยครูต้องมีการตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นของนักเรียนเก็บรวบรวมผลระหว่างการปฏิบัติเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้และร่วมกันประเมินผลขั้นสุดท้ายว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่มีจุดดีหรือจุดด้อยที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งมีผลกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ หรือไม่อย่างไรเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ

2.7 การนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันครูต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงสิ่งที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมไปว่าการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับมีอะไรบ้าง โดยให้ผู้เรียนบอกถึงความรู้ความคิดและทักษะที่ได้รับมีอะไรบ้างเชื่อมโยงสู่วิถีชีวิตในชุมชนและท้องถิ่นรวมทั้งเสนอแนะถึงข้อปฏิบัติที่นำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีความหมายต่อชีวิตของตนเองและชุมชน

2.8 ประสานงานเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องเกิดจากบทบาทความร่วมมือกันรับผิดชอบจากหลายๆฝ่ายทั้งผู้ปกครอง ชุมชนองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนโรงงานกลุ่มอุตสาหกรรมนายจ้าง ฯลฯ ดังนั้นครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานและสร้างความเข้าใจร่วมกัน

3. ครูต้องใช้ยุทธวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสที่สะท้อนความคิดในการสร้างความหมายและกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์ที่มีอยู่เดิมซึ่งวิธีการเหล่านี้ได้แก่

3.1 การกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดของตนเองให้ปรากฏออกมา

3.2 นำเสนอเหตุการณ์ที่ทำทลายความคิดของผู้เรียน

3.3 กระตุ้นกระบวนการสร้างสมมติฐานและการตีความหมายข้อมูลที่

หลากหลาย

3.4 ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจทางเลือกที่หลากหลายด้วยวิธีการต่างๆ

3.5 ให้ผู้เรียนมีโอกาสที่ใช้ความคิดใหม่ ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อว่าผู้เรียนเกิดความชื่นชมในความสามารถของตนเอง

4. ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลการปฏิบัติของตนนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. ครูต้องรู้จักผู้เรียนแต่ละคนและเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมทั้งเข้าใจถึงธรรมชาติและปัญหาของผู้เรียนแต่ละคน

6. ครูมีหน้าที่พัฒนาผู้เรียนให้มีการคิดที่มีคุณภาพ

7. ครูต้องรักงานในหน้าที่การสอนพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นครุมืออาชีพพยายามคิดหาวิธีการต่างๆที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติตนให้เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้เรียนทั้งในด้านความประพฤติและการเรียนรู้

8. ครูปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามศักยภาพที่ควรจะเป็นไปได้
9. ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน
10. ครูต้องสร้างแรงจูงใจเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพิจารณาในสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งเร้า และ ความหมายที่หลากหลายและเป็นไปได้ของบทเรียน
11. ครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้วินิจฉัยค้นหาความคิดที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนและ จัดหาโอกาสในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดและสื่อความหมายความคิด ของผู้เรียนออกมาโดยผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดี
12. ครูต้องเป็น “ผู้ชี้แนวทาง” โดยผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมาย และค้นหาคำอธิบายด้วยตนเองและต้องช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนายุทธวิธีสำหรับกระบวนการจัดการ สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพโดยชี้ถึงความไม่แน่นอนของความคิดของผู้เรียนท้าทายให้ พิจารณาถึง ความเป็นไปได้ทั้งหมดและแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าจุดไหนที่ผู้เรียนลงข้อสรุปเกินกว่าหรือ น้อยกว่าความเป็นจริงบทบาทนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วกับความคิดใหม่และ เพื่อสร้างเป็น ความหมายความเข้าใจใหม่สำหรับผู้เรียนเอง

2.2.4 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

Yager (1991, p. 2) ได้ศึกษาคุณลักษณะของการเรียนการสอนที่ Russell Yeany แห่งมหาวิทยาลัยจอร์เจีย เป็นผู้พัฒนาขึ้นและใช้ชื่อว่า Constructivist Learn Model (CLM) โดยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเชิญชวน สังเกตสิ่งรอบตัวด้วยความอยากรู้อยากเห็น การถาม พิจารณาคำตอบที่เป็นไปได้ของคำถามที่ตั้งขึ้น จุดบันทึกปรากฏการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้น แต่ได้เกิดขึ้นบ่งชี้สถานการณ์ที่การรับรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ระดมพลังสมองที่ เกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้ มงหาสารสนเทศ ทำการทดลองโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ สังเกต ปรากฏการณ์ที่เฉพาะเจาะจงออกแบบโมเดล รวบรวมและจัดกระทำข้อมูล ใช้ยุทธวิธีการแก้ปัญหา เลือกทรัพยากรที่เหมาะสม อภิปรายแก้ปัญหาร่วมกับเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ออกแบบและดำเนินการทดลอง ประเมินทางเลือกที่หลากหลาย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น บ่งชี้การเสี่ยงและผลที่ตามมา บอกขอบเขตการสืบเสาะหาความรู้วิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา สื่อความหมายข้อมูลและ ความคิดเห็นสร้างและอภิปรายโมเดล สร้างคำอธิบายใหม่ ทบทวนวิจารณ์คำตอบของปัญหาให้ เพื่อนประเมินผลการเสนอคำตอบ รวบรวมคำตอบที่หลากหลายชี้ให้เห็นถึงคำตอบที่เหมาะสมบูรณา

การคำตอบที่ได้กับความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ การตัดสินใจนำความรู้และทักษะไปใช้ ถ่ายโยงความรู้และทักษะแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความคิดเห็น ถามคำถามใหม่ พัฒนาผลที่ได้จากการเรียนรู้ และส่งเสริมความคิดเห็น ใช้โมเดลความคิดเห็นและเกิดการอภิปรายและการยอมรับจากเพื่อน ๆ

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปปฏิบัติ การตัดสินใจ การนำความรู้และทักษะไปใช้ถ่ายโยงความรู้ และทักษะแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความคิดเห็น ถามคำถามใหม่ พัฒนาผลที่ได้จากการเรียนรู้และส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดการอภิปรายและยอมรับจากเพื่อน ๆ

Martin (1994, p. 46) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นสำรวจ (Explore) เป็นขั้นที่กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนอย่างเหมาะสมในการทำงานอย่างเต็มที่ ส่งเสริมความร่วมมือ และการใช้คำถาม
2. ขั้นอธิบาย (Explain) เป็นขั้นที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบความรู้ใช้คำถามเพื่อช่วยให้พวกเขาได้ใช้ความคิดจากการสำรวจ สร้างมโนคติและความหมายอย่างสมเหตุสมผล
3. ขั้นขยายความ (Expand) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้พัฒนาความคิด ในรูปการอธิบาย คิดหาเหตุผลร่วมกัน ส่งเสริมการสื่อสาร ความร่วมมือและการใช้เทคโนโลยี
4. ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นขั้นที่ประเมินผลมโนคติ โดยทดสอบว่าเด็ก เปลี่ยนความคิดมโนคติและเกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือไม่ ประเมินจากการปฏิบัติจริง การแก้ปัญหาและการใช้คำถาม

เกื้อจิตต์ ฉิมทิม (2547, น. 14) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเผชิญสถานการณ์ปัญหา เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกัน ตามภาระกิจการเรียนรู้แต่ละแผนจากเอกสารบัตรสถานการณ์ปัญหา
2. ขั้นระดมสมอง เป็นขั้นที่นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน จากภารกิจที่ระบุในบัตรสถานการณ์ปัญหา เพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ โดยแต่ละคนจะสรุปความรู้ที่ได้ตามความเข้าใจของตนเอง แล้วนำมาอภิปรายสรุปเป็นความคิดของกลุ่ม
3. ขั้นไตร่ตรอง เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับเอกสารบัตร ชุมทรัพย์ ทางปัญญาไปศึกษาและพิจารณาเปรียบเทียบกับแนวคิดของกลุ่มที่สรุปได้ในขั้นที่สองแต่นักเรียน ในกลุ่มไม่สามารถตกลงกันได้ว่าจะสรุปอย่างไร นักเรียนสามารถขอเอกสารบัตรตัวช่วยความคิดรวบยอดและบัตรตัวช่วยกลยุทธ์ในการปฏิบัติภารกิจเพื่อช่วยในการสรุปของกลุ่ม

4. ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ลุ่มตัวแทนกลุ่ม หรือให้อาสาสมัครออกมานำเสนอผลสรุปความรู้ที่ได้แล้วให้กลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันอภิปรายหรือเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระหรือหลักเกณฑ์ที่ได้รับ

5. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแต่ละครั้งจากผลงานของนักเรียน แบบฝึกและกิจกรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ที่แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการจัดการเรียนรู้ ขั้นสรุปความรู้ ขั้นฝึกทักษะและนำไปใช้ และขั้นประเมินผล โดยขั้นการจัดการเรียนรู้ แบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย คือ ขั้นแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล ขั้นไตร่ตรองวิเคราะห์และขั้นเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งมีแต่ละขั้นตอนสรุปได้ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมของนักเรียนโดยการทบทวนความรู้เดิมทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาใหม่ด้วยวิธีการต่างๆเช่นใช้คำถาม สร้างสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงประสบการณ์เดิมเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างโครงสร้างทางปัญญาจากนั้นครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

2. ขั้นจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนจะเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยจัดกิจกรรมตามหลักการผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct) ผู้เรียนมีสัมพันธ์กับกลุ่ม (Interaction) ผู้เรียนมีบทบาทได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Participation) มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นแก้ปัญหารายบุคคลโดยครูเสนอสถานการณ์ปัญหาด้วยบัตรกิจกรรมรายบุคคลที่กำหนดสถานการณ์ปัญหาไว้กระตุ้นให้นักเรียนได้แก้ปัญหาด้วยตนเองโดยใช้วิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา

2.2 ขั้นไตร่ตรองวิเคราะห์แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-5 คน ความสะดวกครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายวิเคราะห์แนวทางในการแก้ปัญหาของตนต่อกลุ่มและวิเคราะห์แนวทางแก้ปัญหาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มย่อยแล้วร่วมกันเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม

2.3 เสนอแนวทางในการแก้ปัญหา โดยตัวแทนกลุ่มย่อยนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาต่อทั้งชั้นอภิปรายซักถามแนวทางของกลุ่มที่นำเสนอตรวจสอบความถูกต้องและความสมเหตุสมผลครูนำเสนอแนวทางแก้ปัญหานักเรียนยังไม่ได้นำเสนออภิปรายข้อดีข้อจำกัดของแต่ละทางเลือกแล้วร่วมกันสรุปแนวทางเลือกทั้งหมดเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

3. ขั้นสรุปความรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดหลักการความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนโดยครูช่วยสรุปเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบความคิดรวบยอดและหลักการที่ถูกต้อง

4. ชั้นฝึกทักษะและนำความรู้ไปใช้เป็นชั้นที่ฝึกให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างชำนาญโดยการทำแบบฝึกทักษะที่ครูเตรียมไว้

5. ชั้นประเมินผล เป็นชั้นประเมินความรู้ของนักเรียนโดยสังเกตพฤติกรรมจากการร่วมกิจกรรมการทำแบบฝึกทักษะและการทดสอบย่อยหลังเรียน

2.2.5 การประเมินผลตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

ไพจิตร สะดวกการ (2539, น. 204) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึมว่า การประเมินผลต้องพิจารณาถึงชนิดของข้อมูลย้อนกลับที่ตัวผู้สอนและผู้เรียนประเมินทั้งก่อนการเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอนรายละเอียดดังนี้

1. ประเมินผลก่อนการเรียนการสอน
 - 1.1 ความสนใจของผู้เรียน
 - 1.2 ความคิดเห็นเดิมของผู้เรียนมโนคติและมโนคติคลาดเคลื่อนก่อนการเรียน
 - 1.3 คำถามของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน
 - 1.4 คำถามใดที่เหมาะสมที่จะตอบคำถามของผู้เรียน
2. ประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน
 - 2.1 คำถามปัจจุบันของผู้เรียนคืออะไร
 - 2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นคำถามดังกล่าวหรือไม่
 - 2.3 ความหมายที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนคล้ายกับความหมายที่ผู้สอนตั้งใจจะให้เกิดขึ้นหรือไม่
 - 2.4 ผู้เรียนผสมผสานความคิดเข้าด้วยกันอย่างไรและกำลังคิดถึงอะไร
 - 2.5 ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนที่จะเรียนรู้อย่างไรเช่นทักษะการตอบคำถามทักษะการวางแผนและทักษะการแลกเปลี่ยนความคิด
3. ประเมินผลหลังการเรียนการสอน
 - 3.1 ความคิดเห็นของผู้เรียนเมื่อเรียนจบแล้วคืออะไรและต่างจากความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อนเรียนหรือไม่
 - 3.2 สิ่งที่จะต้องรายงานหรือบันทึกในใบประเมินของผู้เรียนคืออะไร
4. ประเมินผลเพื่อสรุปผลการเรียนหลังเรียน
 - 4.1 วัดมโนคติที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อเปรียบเทียบกับมโนคติก่อนเรียน
 - 4.2 ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมหรือประเมินปัญหาตามความสนใจของผู้เรียนและประเมินตามความสามารถของผู้เรียนในการสรุปหรือการหาคำตอบ

- 4.3 ประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับการสรุปของผู้เรียน
- 4.4 ประเมินความสามารถในการพิจารณาความคิดอื่น ๆ
- 4.5 ประเมินทักษะของผู้เรียนว่าใช่หรือไม่ที่ได้เรียนรู้และได้เรียนรู้อะไรบ้าง

Begg (1991, p. 78, อ้างถึงใน วรรณทิพา รอดแรงคำ, 2540, น. 114) ได้กล่าวถึง การประเมินผลการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม ผู้สอนต้องพิจารณาถึงชนิดของข้อมูล ย้อนกลับที่ตัวผู้สอนและผู้เรียนต้องการทั้งก่อนการจัดการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้ และหลัง การจัดการเรียนรู้ ซึ่งข้อมูลย้อนกลับนี้คือคำตอบของคำถามในช่วงต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้

1. ก่อนการจัดการเรียนรู้

- 1.1 ความสนใจของผู้เรียนคืออะไร
- 1.2 ความคิดเห็นเดิมของผู้เรียนและมโนคติที่คาดเคลื่อนก่อนการจัดการเรียนรู้ คืออะไร
- 1.3 คำถามของผู้เรียนที่น่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมีอะไรบ้างระหว่าง การจัดการเรียนรู้
- 1.4 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นคำถามดังกล่าวหรือไม่
- 1.5 ผู้เรียนผสมผสานความคิดเข้าด้วยกันอย่างไร ผู้เรียนกำลังคิดถึงอะไร
- 1.6 ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนที่จะเรียนรู้ เช่น ทักษะการถามคำถาม ทักษะ การวางแผนทักษะทางวิทยาศาสตร์และทักษะการแลกเปลี่ยนความคิด

2. หลังการจัดการเรียนรู้

2.1 ความคิดเห็นของผู้เรียนเมื่อเรียนจบแล้วคืออะไร และความคิดเห็นนี้ต่าง จากความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่

2.2 สิ่งที่ต้องรายงานหรือบันทึกในใบประเมินผลการเรียนคืออะไร ส่วน การรายงานผลการเรียนของผู้เรียนจะรายงานว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรไปแล้วบ้าง มากกว่าที่จะ รายงานว่า ผู้เรียนยังไม่รู้อะไร นอกจากนี้ยังให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง การประเมินเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ได้จัดให้กับผู้เรียน การประเมินผลเพื่อตัดสินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ควรจะ เป็นดังนี้

1. สิ่งที่เหมาะสมควรเป็นสถานการณ์แก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย
2. เน้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
3. รวมความคิดเห็นและการประเมินผลตนเองของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น
4. มีความตื่นตัวและสนุกสนาน

5. ให้ผู้เรียนได้ทำการตัดสินใจด้วยตนเอง
6. ส่งเสริมการอภิปรายและสื่อความหมายระหว่างผู้เรียน
7. กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่ม
8. เน้นคำถามที่ใช้วิธีการแก้ปัญหาได้หลากหลายมากกว่าคำถามที่มีคำตอบ

ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

3. คำถามในระหว่างการจัดการเรียนรู้

3.1 ทาวิธีการที่จะค้นหาความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งทำได้โดยใช้อย่างไม่เป็นทางการในขณะที่ผู้เรียนกำลังวางแผนการทดลอง และสืบเสาะหาความรู้โดยใช้กิจกรรมหรือการแก้ปัญหา

3.2 มีปฏิสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้เรียน และบทบาทผู้สอนควรเป็นผู้ท้าทายผู้สนับสนุนโดยใช้คำถาม“ถ้าเป็น” และ “ถ้าไม่เป็น” และคำถามที่เคารพความคิดเห็นของผู้เรียน

3.3 ช่วยผู้เรียนสร้างความคิดที่หลากหลาย และพิจารณาข้อสรุปที่แตกต่างกันหลาย ๆ

3.4 ช่วยผู้เรียนพัฒนายุทธวิธีที่จะบ่งชี้ว่าผู้เองกำลังเรียนอะไรจากสิ่งที่ตัวเองเผชิญอยู่ ผู้สอนต้องพยายามทำให้ผู้เรียนเห็นว่าตัวของผู้เรียนเองมีอำนาจที่จะควบคุมตนเองในการเรียนรู้ส่วนบทบาทผู้สอนคืออำนวยความสะดวกในการให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง ซึ่งบทบาทนี้คือช่วยผู้เรียนสร้างกลยุทธ์และใช้กลยุทธ์เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของตัวเอง ช่วยให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบความรู้ปัจจุบันที่มีอยู่ รู้อะไร รู้เกี่ยวกับอะไร และรู้อย่างไร กับความรู้ของผู้เรียนคนอื่น ๆ และให้นักเรียนชื่นชอบกับความคิดอื่น ๆ ที่อาจเป็นไปได้

หลังการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน ผู้สอนต้องวัดมโนคติที่เปลี่ยนแปลงเพื่อเปรียบเทียบมโนคติก่อนการจัดการเรียนรู้กับหลังการจัดการเรียนรู้ ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมหรือประเมินปัญหาตามความสนใจของผู้เรียน และประเมินความสามารถของ ผู้เรียนในการลงข้อสรุปหรือกาหาคำตอบ

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนจัดการเรียนรู้ เป็นการเตรียมการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบโดย นำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และกระบวนการเรียนรู้ โดยเขียนเป็นแผน การจัดการเรียนรู้ให้ไปเป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และวิธีวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน ดังนี้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อิทธิเดช น้อยไม้ (2560, น. 49) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรโดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร และมีการเตรียมการไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ

สาลี รักสุทธิ (2544, น. 42) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือโครงการ แผนการที่ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้กับการปฏิบัติการสอนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเป็นสรรพวิธีให้แก่ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและครูสามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 297) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ว่าเป็นการใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรหรืออีกนัยหนึ่งกล่าวได้ว่า แผนการสอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนว การสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่า จะสอนเนื้อหาใด เพื่อ จุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่อ อะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น.374) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์ อักษรซึ่งเป็นการเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใด รายวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและมาตรฐาน/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ ตัวชี้วัด/จุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

ฉันท ธาตุทอง (2553, น.134) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าเป็น การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาผู้เรียนที่เป็นการนำวิชาหรือประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดทั้งปีการศึกษาหรือตลอด ภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนช่วยให้ครูสามารถดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม ซึ่งครูผู้จัดการเรียนการสอนทำขึ้นมาให้ตรงตาม หลักสูตรและตัวชี้วัดและมีวัตถุประสงค์ของรายวิชาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์

การเรียนรู้ให้แก่นักเรียนและช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมาย

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ฉันทน์ ธาตุทอง (2553, น.135-136) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้จัดการเรียนการสอนที่มีความหมายยิ่งขึ้น
2. ครูมีคู่มือการสอนที่มีคุณภาพ
3. เป็นผลงานที่แสดงศักยภาพการเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นสามารถใช้สอนแทนได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียน เรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะ เดียวกัน
7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด
8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา
9. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนโดยไม่จำกัดระยะเวลา

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น.375) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแนวทางในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรอื่นๆ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ช่วยให้ครูสอนได้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อสอนจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรวมทั้งสอนได้ครบตามเนื้อหาในหลักสูตรและสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดการเรียนรู้

3. การดำเนินการสอนในโรงเรียนเดียวกันหรือชั้นเดียวกันเป็นไปในแนวเดียวกันเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน โดยเฉพาะในกรณีที่ครูจำเป็นต้องสอนแทนกันโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เดียวกันจะทำให้ครูผู้สอนแทนสามารถสอนได้ดีมีความมั่นใจยิ่งขึ้น

4. ช่วยให้เกิดความมั่นใจแก่ครูในการสอนทั้งในเรื่องของเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลทำให้สามารถทำการสอนได้อย่างมั่นใจ

5. ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนจากการที่ครูเตรียมการสอนล่วงหน้ามาอย่างดีทำให้ดำเนินการสอนไปได้อย่างราบรื่น

6. ครูสามารถวิเคราะห์จุดบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการสอนแต่ละครั้งในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในการสอนต่อไป

7. ทำให้การเรียงลำดับเนื้อหาเป็นไปด้วยความต่อเนื่องและเป็นไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ในหลักสูตร ช่วยให้ครูมีคู่มือของตนที่ทำโดยตนเองล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนได้ดีมีคุณภาพตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

8. ช่วยให้ครูสามารถจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทั้งในเรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยมความเชื่อและสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น

9. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารและผู้นิเทศสามารถแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องก่อนที่จะดำเนินการสอนขณะดำเนินการและหลังได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

10. ผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี เช่น ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และเขตพื้นที่ เป็นต้น

11. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงความชำนาญการพิเศษหรือความเชี่ยวชาญ ของผู้ทำแผนการสอน ซึ่งสามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างการวางแผนที่ดีกับครูทั่วไป และเสนอ เลือกระดับเพื่อขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้ด้วย

พะยอม รุ่งสุวรรณ (2552, น. 27) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการสอนของครู และมองเห็นภาระงานอย่างชัดเจน ทำการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนเกิดประสิทธิผล

2. ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูที่มีประสบการณ์น้อยหรือจำเป็นต้องสอนบรรยายสาระวิชา ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยดี ไม่กระทบกระเทือนต่อผู้เรียน

3. ช่วยให้ผู้บริหาร ผู้นิเทศรู้ช่องทางที่จะแนะนำเสนอเพิ่มเติมตลอดจนการสนับสนุนด้านใดด้านหนึ่งได้ง่ายยิ่งขึ้น ทั้งสะดวกต่อการนิเทศและติดตามผล

4. เป็นแนวทางให้ผู้สอนคนอื่นสามารถสอนแทนได้ง่าย

5. ทำให้การประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ สามารถปรับจุดอ่อน เพิ่มจุดแข็งให้แก่ผู้เรียนและที่สำคัญช่วยให้ผู้สอนมองเห็นภาพการทำงานของตนเอง ในการทำการสอนว่าเกิดผลดีเพียงใดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. เป็นเอกสารรับรองการประเมินเพื่อเลื่อนระดับหรือปรับปรุงตำแหน่งให้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้น เพราะเป็นเอกสารที่แสดงถึงการพัฒนาผู้เรียนที่ชัดเจนที่สุด

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญทำให้ครูได้วางแผนและเตรียมการสอน ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทำให้ครูได้ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับ เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้

การวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาสาระ อีกทั้งเป็นเครื่องมือการสอนหรืออำนวยความสะดวกสำหรับครูผู้สอนทำให้ครูผู้สอนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนได้อย่างมั่นใจ

2.3.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2551, น. 99) ได้นำเสนอองค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้
5. การวัดประเมินผล
6. ความคิดเห็น / และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
7. บันทึกหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
8. ภาคผนวก

ประจวบจิตร คำจัตรัส (2550, น. 6/54) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 4 ส่วน ได้แก่

1. ชื่อวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง และระยะเวลาที่สอน
2. สาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่อง เป็นการเขียนระบุเนื้อหาของบทเรียนหรือเรื่องที่จะสอน การเรียงลำดับสาระการเรียนรู้ หรือหัวเรื่อง จะต้องจัดลำดับตามเนื้อหาที่ต้องการก่อน หลัง และตามลำดับความยากง่าย
3. สาระสำคัญหรือมโนคติ เป็นการเขียนหัวข้อเรียงลำดับตามสาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่องหรือเขียนเป็นความเรียงโดยระบุเฉพาะส่วนที่แก่นของบทเรียนนั้น
4. จุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นการระบุความคาดหวังที่แสดงพฤติกรรมของผู้เรียนที่คาดหวัง หลังจบบทเรียน ซึ่งต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติเขียนเป็นข้อๆ เรียงลำดับตามหัวข้อสาระการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. ระยะเวลาที่ใช้สอน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)

5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล

ศศิธร เวียงวิสัย (2556, น. 53) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะความคิดรวบยอด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทุกพฤติกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้แล้วจะบรรลุผลตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย
3. สาระการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นสำคัญสั้นๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ ระบุวิธีสอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคการสอนที่หลากหลายเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วผู้เรียนจะบรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้
5. สื่อ แหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน
6. การวัดและประเมินผลทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียด เกี่ยวข้องกับเรื่องการวัดและประเมินผลคือ หลักฐานการเรียนรู้ร่องรอยการเรียนรู้วิธีการวัดและประเมินผลเครื่องมือในการวัดและประเมินผล
7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ผู้สอนบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามเป้าหมายต่อไป

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล พัฒนาการของนักเรียนบันทึกหลังการสอน และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2542, น. 44) ได้สรุปขั้นตอนการเขียนแผน ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค หรือจากหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดว่า ผลการเรียนรู้ได้อยู่ในแผนการเรียนรู้

โดยเขียนแตกเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ครบ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

2. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความรู้
 - 2.1 เลือกและขยายสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
 - 2.2 สาระที่เรียนรู้ต้องมีความเที่ยงตรง ปฏิบัติได้จริง ทันสมัย และเป็นตัวแทนของความรู้
 - 2.3 มีความสำคัญทั้งในแนวกว้างและแนวลึก
 - 2.4 มีความน่าสนใจสำหรับผู้เรียน
 - 2.5 สามารถเรียนรู้ได้ง่าย
 - 2.6 จัดสาระที่เรียนรู้เรียงลำดับจากง่ายไปหายากและมีความต่อเนื่อง
 - 2.7 จัดสาระที่เรียนรู้ให้สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
3. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้
 - 3.1 เลือกวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน
 - 3.2 เลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ว่ามุ่งไปในทิศทางใดเน้นคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม
 - 3.3 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมเหมือนกัน
 - 3.4 เน้นกิจกรรมที่ทำงานเป็นทีมมากกว่าทำตามลำพัง
 - 3.5 กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติต้องนำเทคนิคและวิธีการต่างๆ มาเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้
 - 3.6 กิจกรรมที่ปฏิบัติมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันและชีวิตจริง
 - 3.7 กิจกรรมที่ปฏิบัติมีทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
 - 3.8 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนและถ่ายทอดการเรียนรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งให้เกิดความจำระยะยาว
 - 3.9 ความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสรุปทั้งส่งเสริมให้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้และที่จะเรียนต่อไป
4. วิเคราะห์กระบวนการวัดประเมินผล
 - 4.1 วิธีการวัดและประเมินผล ต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
 - 4.2 ใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย
 - 4.3 เลือกเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่น
 - 4.4 แปลผลการวัดและการประเมินเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุง

5. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ให้เรียนรู้จากแหล่งความรู้หลากหลาย ทั้งในและนอกห้องเรียน เช่น จากธรรมชาติความงาม ความจริง ความดีจินตนาการ เครือข่ายต่างๆ

6. หมายเหตุให้มีการบันทึกไว้หากไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดได้พร้อมเหตุผลประกอบ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 255-256) ได้อธิบายถึงการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นงานสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ในการเขียนแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครู เพราะเป็นการเตรียมการสอน ที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง โดยมีลำดับ ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน
2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการเพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นและระดับชั้นวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นที่สำคัญที่ต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดยกำหนด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน และควร จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการและใช้กระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230-231) ได้อธิบายไว้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถจัดทำได้ตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชาที่ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ เวลาเรียนและน้ำหนัก คะแนนในแต่ละหน่วย ซึ่งจะเห็นในภาพรวมในระดับรายวิชาว่าผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ในแต่ละปี การศึกษา หรือภาคการศึกษาทั้งหมดกี่หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียนเท่าใด

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชาโดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา เพื่อนำมาใช้ในการเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่นรวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ ตลอดจนสาระการเรียนรู้โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติจริง มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับวัยและธรรมชาติของผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและชีวิตจริงได้

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผลโดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายใช้เครื่องมือวัดที่มีความน่าเชื่อถือ และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอนการจัดทำโดยเริ่ม จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรศึกษาวิธีวิเคราะห์เนื้อหาและสาระสำคัญ เพื่อวางแผนในการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตัวชี้วัด การประเมินผลการเรียนรู้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เนื้อหา สาระสำคัญและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแล้วจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542, น. 329) ได้ให้ความหมายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้จากที่ไม่เคยกระทำได้หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนรู้ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

อารีย์ วชิรวารกร (2542,น.143) ได้ให้ความหมายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนไปแล้วโดยใช้แบบทดสอบ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543,น.29) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

ปราณี กองจินดา (2549, น. 42) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ 2 รูปแบบ ได้แก่การวัดด้านการปฏิบัติและการวัดด้านเนื้อหาซึ่งจะเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถด้านทักษะทางการปฏิบัติและด้านเนื้อหาสาระสำคัญตามลักษณะของวัตถุประสงค์

2.4.2 องค์ประกอบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2560, น. 68-73) กล่าวว่า วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาชั้นแรกจะต้องทำการวิเคราะห์ดูว่ามีหัวข้อเนื้อหาใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และที่จะต้องวัดแต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไรกำหนดออกมาให้ชัดเจน
2. กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบจากชั้นแรกพิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง อย่างละเอียดข้อ พฤติกรรมดังกล่าวคือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเอง เมื่อกำหนดจำนวนข้อที่ต้องการจริงเสร็จแล้ว ต่อมาพิจารณาว่าจะต้องออกข้อสอบออกข้อสอบเกินไว้ข้อละกี่ข้อควรออกเกินไว้ไม่ต่ำกว่า 25% ทั้งนี้หลังจากที่นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบรายข้อแล้วจะตัดข้อที่ไม่มีคุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออกข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าข้อสอบที่ต้องการจริง
3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบขั้นตอนนี้จะเหมือน กับขั้นที่ 2 ของการวางแผนสร้างข้อสอบ เช่น ศึกษาหลักในการเขียนคำถามแบบนั้น ๆ ศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบเพื่อจุดประสงค์ประเภทต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบของตน
4. เขียนข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางที่กำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและใช้รูปแบบการเขียนตามที่ศึกษาในขั้นตอนที่ 3
5. ตรวจสอบข้อสอบนำข้อสอบที่ได้เขียนไว้แล้วในขั้น 4 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งโดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาแต่ละข้อวัดพฤติกรรมย่อยหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ ตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้ากับเกณฑ์หรือไม่ทำการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบที่วัดแต่ละจุดประสงค์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและด้านเนื้อหาจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คน

พิจารณาว่าข้อสอบในแต่ละข้อวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้นั้นหรือไม่ ถ้ามีข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ควรพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมเว้นแต่จะไม่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองนำข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาว่าเหมาะสมเข้าเกณฑ์ในขั้นที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบมีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบวิธีตอบจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

8. ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง

9. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงนำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์จากผลการวิเคราะห์ในขั้นที่ 8 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป โดยเน้นการพิมพ์ที่ประณีตมีความถูกต้องคำชี้แจงที่ละเอียดแจ่มชัดผู้อ่านเข้าใจง่าย

พระยสุทธิ์ สันติวัน (2533, น. 24) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่า ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านตัวผู้เรียน เช่น ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง สุขภาพร่างกาย ความสนใจ สติปัญญา การปรับตัว ความมุ่งมั่น แรงจูงใจ เพศ และอายุ ความบกพร่องของร่างกายลักษณะทางพันธุกรรม วุฒิภาวะ รูปแบบการใช้เวลา เป็นต้น องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน เช่น ขนาดโรงเรียน ความพร้อมทางด้านบุคลากรและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียนแหล่งค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ

อพันธ์ พูลพุทธา (2558, น.67-90) กล่าวว่าแบบทดสอบที่แพร่หลายในวงการศึกษามีสามารถนำไปใช้วัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในชั้นเรียนได้ รูปแบบของแบบทดสอบมี 5 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบได้เขียนเอง แสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิวิจารณ์ เรื่องราว ลักษณะของคำถามจะเป็นโจทย์ที่กำหนดสถานการณ์ หรือปัญหากว้าง ๆ

2. แบบทดสอบถูก-ผิด เป็นแบบทดสอบที่จำกัดการตอบของผู้ตอบ ให้เลือกตอบคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่งใน 2 ตัวเลือกที่กำหนดให้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบถูก-ผิด, ใช่-ไม่ใช่, จริง-เท็จ คำถามอาจอยู่ในรูปแบบประโยคบอกเล่า หรือปฏิเสธ

3. แบบทดสอบเติมคำ เป็นแบบทดสอบประเภทสั้น ๆ มีขอบเขตในการหาคำตอบแล้วเติมคำในช่องว่างที่กำหนดไว้ให้สมบูรณ์

4. แบบทดสอบจับคู่ เป็นแบบเลือกตอบชนิดพิเศษ มีชุดคำถามที่มีตัวเลือกหนึ่งร่วมกันให้ผู้ตอบจับคู่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างใดอย่างหนึ่ง

5. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และเหมาะสมที่สุด

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียน ซึ่งวัดโดยพิจารณาจากด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มีความรู้ความจำ มีการคิดวิเคราะห์การนำไปใช้อย่าง

2.4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543, น. 15-20) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดเนื้อหาวิชาที่เรียนผ่านมาแล้วว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด โดยมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนเขียนตอบกับให้นักเรียนปฏิบัติจริงซึ่งมี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐานเป็นแบบทดสอบที่ดำเนินการสอบแบบมาตรฐานการแปลคะแนนก็เป็นมาตรฐานสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาและยอมรับในคุณภาพที่สามารถขยายอิงสู่ประชากรได้การดำเนินการในการใช้แบบทดสอบมาตรฐานนี้ต้องทำตามคู่มือทุกอย่างไม่ว่าการแจกการอธิบายการใช้เวลาการตรวจและการแปลคะแนนของข้อสอบ

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบจำลองสร้างตามจัดประสงค์ของครูที่สอนเป็นคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนซึ่งเป็นการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหนบกพร่องในส่วนใดจะได้สอนซ่อมเสริมหรือเป็นการวัดเพื่อดูความพร้อมที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของครูบางฉบับอาจจะได้ทดลองสอบมาก่อนกลุ่มตัวอย่างไม่คลุมประชากรการดำเนินการสอบจึงยังไม่มาตรฐานแก้ไขได้ทุกระยะครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสร้างข้อสอบแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นจึงเชื่อถือได้น้อยกว่าแบบทดสอบมาตรฐาน

แบบทดสอบมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนี้จะมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามที่เหมือนกับเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมในด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้านเหมือนกัน ดังนี้

1. วัดด้านการนำไปใช้
2. วัดด้านการวิเคราะห์
3. วัดด้านการสังเคราะห์
4. วัดด้านการประเมินค่า

สมพร เชื้อพันธ์ (2547, น. 59) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2553, น. 73-97) ได้เสนอว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างขึ้นมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรีเขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเป็นของตนเอง

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ละตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้ามเช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-หรือไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่ขีดเส้นไว้ นั้นเพื่อให้ได้ใจความและถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short Answer Test) เป็นข้อสอบคล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบคำถามที่ต้องการสั้นๆ และกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ โดยมีคำถามหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืน) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จะประกอบด้วย 2 ตอนคือตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวงและคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันดูเผินๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป็นการทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนโดยจะทำการวัดหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการวัดนั้นคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมุ่งวัดเนื้อหาวิชาที่เรียนผ่านมาแล้วว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด โดยมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนเขียนตอบกับให้นักเรียนปฏิบัติจริงของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

2.4.4 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การหาคุณภาพของแบบทดสอบ หรือตัวบ่งชี้มายืนยันระดับคุณภาพได้ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยาก และอำนาจจำแนกซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของงานวิจัยครั้งนี้ได้หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547, น. 59) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบ ที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรม การเรียนรู้ของนักเรียน ที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

ไพศาล วรคำ (2564, น. 269) กล่าวถึงวิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่า สำหรับเครื่องมือประเภทแบบทดสอบ การสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหานั้นผู้วิจัยควรทำการวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดก่อน โดยการสร้างผังข้อสอบจากตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ (Table of Specification) เช่น ตารางวิเคราะห์หลักสูตร เป็นต้น จากนั้นจึงเขียนข้อสอบตามผังข้อสอบนั้น ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นก็นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาดัชนีที่บ่งบอกถึงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งคำนวณได้จากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีนี้เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) โดยแปลระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน ดังนี้

สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	+1
ไม่แน่ใจ	มีคะแนนเป็น	0
ไม่สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	-1

และหาดัชนีความสอดคล้องได้จาก

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (2-1)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องทั้งหมด

เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามนั้น พิจารณาจากเสียงส่วนใหญ่ของผู้เชี่ยวชาญ คือ ถ้ามีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .60 ขึ้นไปหากมีค่าต่ำกว่า .60 ก็ถือว่าใช้ไม่ได้ ถ้าเป็นกรณีมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เสียงส่วนใหญ่ก็คือ 2 ใน 3 หรือใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .67 (กรณีพิเศษ) ขึ้นไป เป็นต้น

ไพศาล วรคำ (2564, น. 278) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดใดชุดหนึ่งในการวัดหลาย ๆ ครั้ง เช่น ถ้าเราเอาตุ้มน้ำหนักขนาด 1 กิโลกรัม ไปชั่งด้วยเครื่องชั่งเครื่องหนึ่ง เครื่องชั่งนั้นจะบอกน้ำหนักออกมาค่าหนึ่งซึ่งอาจเป็น 1 กิโลกรัม หรืออาจเป็นค่าอื่นก็ได้ เมื่อตุ้มน้ำหนักนั้นชั่งด้วยเครื่องมือชั่งนี้ก็ครั้ง ๆ ก็ตามก็จะบอกน้ำหนักค่าเดิมเสมอ แสดงว่าเครื่องชั่งนี้มีความเชื่อมั่น ส่วนค่าน้ำหนักที่ชั่งได้ ถ้ามีค่าเท่ากับ 1 กิโลกรัม ตามน้ำหนักที่แท้จริงของตุ้มน้ำหนัก แสดงว่าเครื่องชั่งมีความเที่ยงตรง ดังนั้น ความเชื่อมั่นของแบบวัดจึงเป็นคุณสมบัติของแบบวัดที่ให้ผลการวัดคงที่ในการวัดคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลหนึ่ง

เมื่อคุณลักษณะนั้นไม่เปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้งก็ตาม วิธีวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของโลเวทท์ (Lovett's Method) เป็นการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบแบบอิงเกณฑ์ที่อาศัยแนวคิดการวัดความสอดคล้องภายในของแบบสอบ คือ อาศัยคะแนนจากการสอบเพียงครั้งเดียว เหมือนกับวิธีของลิวิงสตันโดยคำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (2-2)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคutoffคะแนนจุดตัด

ไพศาล วรคำ (2564, น. 292) ได้กล่าวว่า ความยากของข้อสอบ (Item Difficulty) เป็นคุณลักษณะประจำตัวของข้อสอบแต่ละข้อที่บ่งบอกถึงโอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะตอบข้อนั้นได้ถูก ดังนั้นความยากของข้อสอบจึงพิจารณาได้จากจำนวนผู้ตอบข้อนั้นถูก ถ้ามีจำนวนผู้ตอบถูกมากแสดงว่าข้อสอบข้อนั้นง่ายหรือมีค่าดัชนีความยาก (Item difficulty index : p) สูง ถ้ามีจำนวนผู้ตอบถูกน้อยแสดงว่าข้อสอบข้อนั้นยากหรือมีค่าดัชนีความยากต่ำ ดังนั้นค่าดัชนีความยากหาได้จาก

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$P = \frac{R}{N} \quad (2-3)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าดัชนีความยาก
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

การหาค่าความยากของข้อสอบโดยทั่วไปจะนิยมหากันเฉพาะในการสอบแบบอิงกลุ่ม เพื่อทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากเหมาะสมกับผู้สอบ ข้อสอบที่มีความยากเหมาะสมจะมีดัชนีความยากอยู่ระหว่าง .20-.80 เนื่องจากข้อสอบที่ยากเกินไป ($p < .20$) หรือง่ายเกินไป ($p > .80$) จะไม่สามารถจำแนกความสามารถของกลุ่มผู้สอบได้ ส่วนในการสอบแบบอิงเกณฑ์นั้นต้องการพิจารณาความรอบรู้ (ผ่านเกณฑ์) หรือไม่รอบรู้ (ไม่ผ่านเกณฑ์) จึงไม่ค่อยคำนึงถึงความยากของข้อสอบ แต่จะพิจารณาพฤติกรรม และเนื้อหาที่ต้องการวัดมากกว่า การหาค่าดัชนีความยากในการสอบ แบบอิงเกณฑ์จึงเป็นการหาเพื่อให้ทราบระดับความยากเท่านั้น ซึ่งถ้ามีการหาค่าดัชนีความยากในการสอบแบบ

อิงเกณฑ์ ก็มักจะหาทั้งดัชนีความยากก่อนเรียน และดัชนีความยากหลังเรียน โดยใช้สูตรเดียวกับการหาดัชนีความยากแบบอิงกลุ่ม

สมนึก ภัททิยธนี (2553, น. 67) กล่าวถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีไว้ดังนี้

1. ต้องเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติที่ทำให้ผู้ใช้บรรลุถึงวัตถุประสงค์แบบ ทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง คือ แบบทดสอบที่สามารถทำหน้าที่วัดสิ่งที่เราจะวัดได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความมุ่งหมาย
2. ต้องยุติธรรม (Fair) คือ โจทย์คำถามทั้งหลายที่ไม่มีช่องทางแนะให้เด็กเดาคำตอบไม่เปิดโอกาสให้เด็กเกียจคร้านที่จะดูตำราแต่ตอบได้ดี
3. ต้องถามลึก (Searching) วัดความลึกซึ้งของวิทยาการตามแนวตั้งมากกว่า การวัดตามแนวกว้างว่ารู้มากน้อยเพียงใด
4. ต้องย่อย (Exemplary) คำถามมีลักษณะท้าทายชักชวนให้เด็กสอบแล้วมีความอยากรู้มากน้อยเพียงใด
5. ต้องจำเพาะเจาะจง (Definite) เด็กอ่านคำถามแล้วต้องเข้าใจแจ่มชัดว่าครูถามถึงอะไรหรือให้คิดอะไรไม่ถามคลุมเครือ
6. ต้องเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง สมบัติ 3 ประการคือ
 - 6.1 แจ่มชัดในความหมายของคำตอบ
 - 6.2 แจ่มชัดในวิธีตรวจหรือมาตรฐานการให้คะแนน
 - 6.3 แจ่มชัดในการแปลความหมายของข้อความ
7. ต้องมีประสิทธิภาพ (Efficiency) สามารถให้คะแนนที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุดภายในเวลา แรงงาน และเงินน้อยที่สุดด้วย
8. ต้องยากพอเหมาะ (Difficulty)
9. ต้องมีอำนาจจำแนก (Discrimination) สามารถแยกเด็กออกเป็นประเภทได้ทุกระดับตั้งแต่อ่อนสุดถึงเก่งสุด
10. ต้องเชื่อมั่นได้ (Reliability) ข้อสอบนั้นสามารถให้คะแนนได้คงที่ แน่นอน ไม่แปรผัน

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ แบบทดสอบ หรือ ตัวบ่งชี้มายืนยันระดับคุณภาพได้ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยาก มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ทดสอบผู้เรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนตามวัตถุประสงค์

2.5 ดัชนีประสิทธิผล

ค่าดัชนีประสิทธิผล(Effectiveness : E.I.) หมายถึงค่าที่แสดงการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากที่ได้เรียนได้เรียนจากสื่อนวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 58-159)

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลกรณีรายบุคคล ตามแนวคิดของ Hofland จะใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}} \quad (2-4)$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักทำโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้มีสูตรเปลี่ยนไป ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{คะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{\text{จำนวนคะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียนของทุกคน}} \quad (2-5)$$

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลเป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่า เพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่า เพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือได้หรือไม่ ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน - ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน (จำนวนนักเรียนคะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคนคะแนนหลังเรียน - คะแนนก่อนเรียนคะแนนเต็ม - คะแนนก่อนเรียนค่าดัชนีประสิทธิผลเป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่างจะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่า คะแนนสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อไม่มีคุณภาพ

1. ถ้าผลสอบก่อนเรียนของนักเรียนทุกคนได้คะแนนรวมเท่าไรก็ได้(ยกเว้นได้คะแนนเต็มทุกคน) และถ้าผลการสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคนทำได้ถูกหมดทุกข้อ (ได้คะแนนเต็มทุกคน) ค่าดัชนีประสิทธิผลจะเป็น 1.00

2. ถ้าผลการสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้

3. การแปลความหมายของค่าดัชนีประสิทธิผลไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่ คำนวณได้นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าใด คิดเป็นร้อยละเท่าไรแต่ควรจะต้องดูข้อมูลเดิมประกอบด้วยว่าหลังจากนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่าไรในบางครั้งคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นเพราะว่า กลุ่มนั้น มีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้วซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย ดังนั้นค่าดัชนีประสิทธิผล ที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้เพราะไม่ได้เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากัน ค่าดัชนีประสิทธิผลของแต่ละกลุ่มจะอธิบายเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

เผชิญ กิจระการ (2546, น. 1-6) ได้กล่าวถึงแนวทางในการหาประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งให้พิจารณาจากพัฒนาการ ของนักเรียนในระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนว่ามีพัฒนาการความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ ซึ่งเพิ่มขึ้นแบบใดหาได้จากการคำนวณค่า t-test แบบ Dependent Samples หรือค่าดัชนีประสิทธิผล มีรายละเอียดดังนี้

1. การหาค่า t-test แบบ (Dependent Samples) เป็นการหาค่าพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนว่ามีความน่าเชื่อถือได้หรือไม่โดยจะทำการทดสอบกับนักเรียนทุกคน ทั้งก่อน (Pretest) และหลัง (Posttest) แล้วมาหาค่า t-test แบบ (Dependent Samples) ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติจะถือว่านักเรียนกลุ่มนั้นมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่าง น่าเชื่อถือ

2. สูตรการหาพัฒนาการที่ เพิ่มขึ้นของนักเรียนซึ่งอาศัยค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) คือ

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}} \quad (2-6)$$

การหาค่า E.I. จะพิจารณาพัฒนาการว่ามีเพิ่มขึ้นเท่าไร ที่ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้น น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งอาจจะสามารถแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละได้ ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}} \quad (2-7)$$

การแสดงค่าดัชนีประสิทธิผลใหม่ทำได้โดยการคูณ 100 เพื่อให้ค่าที่ออกมาเป็น ร้อยละ ซึ่งช่วยให้ตีค่าที่ออกมาได้สะดวกมากขึ้น ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อการสอน โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนที่เป็นตัววัดว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานในระดับใด รวมถึง

การวัดด้านความเชื่อ เจตคติ และความตั้งใจของนักเรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงเป็น ร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นเมื่อนักเรียนทดลองเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนได้ เท่าไหร่ นำไปหารค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่นักเรียนทำได้ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้เป็นรูปร้อยละ

สมนึก ภัททิยธนี (2551, น. 117) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือ นวัตกรรมทางการศึกษาควรหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) ของสื่อหรือนวัตกรรมทางการศึกษาด้วยจะเป็นค่าที่แสดงอัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากที่ได้เรียนได้เรียนจากสื่อหรือนวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ ซึ่งคำนวณได้หลายสูตร แต่นิยมใช้เป็นวิธีการหาค่า E.I. ด้วยวิธีการของกูดแมน เฟรสเซอร์ และชไนเดอร์

ขวลิต ชุกำแพง (2553, น. 133) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผลว่าเป็นค่าที่แสดงอัตราการเรียนรู้ ที่ก้าวหน้าขึ้น จากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วหลังจากที่ได้เรียนได้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ หรือนวัตกรรมนั้น ๆ ซึ่งคำนวณได้หลายสูตรแต่นิยมใช้เป็นวิธีการหาค่า E.I. ด้วยวิธีการของกูดแมน เฟรสเซอร์ และชไนเดอร์

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนเปรียบเทียบกับคะแนนหรือนวัตกรรมจากผลลัพธ์ของการคำนวณดังนั้นค่าดัชนีประสิทธิผล ที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้เพราะไม่ได้เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากันค่าดัชนีประสิทธิผลของแต่ละกลุ่มจะอธิบายเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

กฤษณ์ จันทรสระแก้ว (2550, น.9) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความชอบใจ ความพอใจ และความสุขที่เกิดจากการบรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ หรือสมหวังในสิ่งที่ต้องการ

คเชนพงษ์ สุมาลโรจน์ (2550, น.19) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกภูมิใจ ประทับใจ ยินดี และเห็นด้วยกับสิ่งที่สอดคล้อง หรือตรงตามความต้องการของตนเอง ซึ่งความพึงพอใจนี้ นำมาซึ่งความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยทำให้งานประสบความสำเร็จ

อัมรา ศรีเกิน (2553, น.97) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง เจตคติ หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่มีการปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ให้

ความรู้สึก ในทางบวก ซึ่งความรู้สึกพึงพอใจนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นได้รับสิ่งที่ต้องการ และกระทำให้บุคคล นั้นมีพฤติกรรมต่อสิ่งเร้าในทางบวก

ราชบัณฑิตยสถาน (2556, น.840) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรัก หรือความชอบ

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนที่บุคคลต่างๆ ได้ให้นิยามไว้สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ ทำให้บุคคลเกิดความสบายใจ เป็นความสุข เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน ที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้อาจได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.6.2 การวัดความพึงพอใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจ (2550, น. 252-253) ได้ศึกษาเครื่องมือการวัดความพึงพอใจตามรูปแบบของลิเคิร์ทซึ่งมีหลักการสร้างโดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตัวเลข 5 ช่วง คือระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. รวบรวมข้อความแต่ละข้อความที่มีลักษณะเจตคติแตกต่างกัน และพยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย
2. ตรวจสอบข้อความว่าข้อความนั้นเหมาะสมแก่การตอบหรือไม่ ซึ่งต้องสอดคล้อง กับ 5 ช่องดังกล่าว
3. แก้ไขข้อความที่ไม่ชัดเจน หรือคลุมเครือ
4. ในการให้น้ำหนักของคะแนนความคิดเห็นนั้น ต้องให้น้ำหนักประจำของแต่ละ ระดับเหมือนกันทุกข้อความ แต่ละระดับความคิดเห็นมีการวัดค่าเจตคติที่ตายตัว การที่จะหาว่าบุคคล นั้นมีเจตคติ หรือความพึงพอใจเป็นอย่างไรนั้น ต้องรวบรวมคะแนนของทุกหัวข้อ ถ้ารวบรวมคะแนน จากทุกหัวข้อแล้ว ผลของคะแนนได้สูง แสดงว่าผลของระดับเจตคติ หรือความพึงพอใจนั้น เป็นไปใน ลักษณะคล้อยตาม แสดงให้เห็นว่า บุคคลนั้นมีเจตคติ หรือความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

รูปแบบการวัดความพึงพอใจตามรูปแบบของลิเคิร์ท ใช้รูปแบบการประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
พึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4
พึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
พึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

ปริญญา จเรรัชต์ และคณะ (2546, น. 5) กล่าวว่า มาตรการความพึงพอใจสามารถกระทำ
ได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอนจะออกแบบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น
ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวตาม
ความพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริการ การบริหาร และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิค
และวิธีการที่ดีจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกตเป็นวิธีการ วัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย
ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพฤติกรรมท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกต อย่างมี
ระเบียบแบบแผน

ภนิดา ชัยปัญญา (2541, น. 11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้
หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่ง
สามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถาม
ความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูล
กลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถาม
จะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วย
ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับ
ความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมี
การเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล
เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และ
สังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลาย
จนถึงปัจจุบัน

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า เครื่องมือการวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น โดยใช้
รูปแบบการประมาณค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
หากผลรวมของคะแนนมีค่าเฉลี่ยสูง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความพึงพอใจในทางที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้
ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีระนันท์ วัฒนชะการกุล (2555, น. 31-39) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงมโนทัศน์ วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองยองพิทยาคม รัชมังคลาภิเษกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดการคิดเชิงมโนทัศน์ นำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองยองพิทยาคมรัชมังคลาภิเษกจังหวัดบึงกาฬพบว่า จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 3 โรงเรียนหนองยองพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก จังหวัดบึงกาฬ 2. ค่าเฉลี่ยคะแนนนักเรียนที่วัดพฤติกรรมการคิดเชิงมโนทัศน์โดยใช้เทคนิคผังกราฟฟิกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 18.07 ของคะแนนเต็มอยู่ในระดับดีมากซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือระดับดีขึ้นไป และนักเรียนทุกคนมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับดี ขึ้นไปทุกคน

ศุภชัย สมนวนล (2556, น. 119-133) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี จำนวน 2 ห้องเรียนๆ ละ 32 คน รวม 64 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ

กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการคิดอย่างมี วิจารณญาณ และเจตคติต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสูงกว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

รัตติยา บัวแดง (2558, น. 41-50) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดสร้างความรู้ตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลโคกศรีสุพรรณ ศูนย์อำนวยการ เครือข่ายตอโขบเหล่าโพนค้อสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่ง เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนนักเรียน 30 คน ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้ เทคนิคร้อยละ 33 ในการแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อเป็นตัวแปรจัดประเภท เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์บนพื้นฐานหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 10 ชุด 2) แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 ข้อ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที (t-test แบบ Dependent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณแบบทางเดียว(One-way MANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-way ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุด สร้งความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงส่งผลต่อความ รับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานดัชนีประสิทธิผล ที่ร้อยละ 52.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 2) ความรับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสร้างความรู้ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันเมื่อได้เรียน ด้วยชุดสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความ รับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐกานต์ เจริญกุล (2558, น. 9-16) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนกัลยาณีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 43 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย แบบไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre-Experimental Design) โดยทำการทดลองหนึ่งครั้งกับกลุ่มเป้าหมาย (One-Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียน การสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ลักษณะแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ 3) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ลักษณะแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบนเปียง มาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 43 คน มีนักเรียนผ่าน เกณฑ์จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 72.09 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของ นักเรียนจำนวน 43 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 74.42 ของจำนวน นักเรียนทั้งหมด 3) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนจำนวน 43 คน มีนักเรียนจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 83.72 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป

นุชนาฏ เนสุสินธุ และคณะ (2559, น. 46-54) ได้ทำวิจัยเรื่อง ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของ นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดสร้างความรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่บูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียง การวิจัยครั้งนี้ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดการสร้างความรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ 4) แบบสำรวจความคิดเห็นของ นักเรียนที่ต่อชุดการสร้างความรู้ตาม แนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ พบว่า การเรียนด้วยชุดการสร้างความรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ทำให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์เฉลี่ยร้อยละ 84.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือร้อยละ 80 และนักเรียนจำนวนร้อยละ 81.58 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดใน ด้านความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ด้านพบว่า 1) ด้านคุณลักษณะของชุดการสร้างความรู้ช่วย สนับสนุนการสร้างความรู้ของนักเรียน ชุดสร้างความรู้มีสีสันน่าสนใจ ตัวอักษรน่าอ่าน จัดเป็น

หมวดหมู่ชัดเจน 2) ด้านเนื้อหาในการเรียนรู้ มีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ กะทัดรัดง่ายต่อการทำงานและความเข้าใจ 3) ด้านการออกแบบสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เสาะแสวงหาความรู้อย่างกระตือรือร้นได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในมุมมองที่หลากหลายและสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง

เนตรนุช เที่ยงโฮม (2560, น. 45-54) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสร้างองค์ความรู้และความพึงพอใจโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว Constructivist ร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดเชือกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 15 คน รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ One-Shot Case Study เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง 2) แบบประเมินพฤติกรรมการสร้างองค์ความรู้ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชน วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการสร้างองค์ความรู้ผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการสร้างองค์ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 92.90 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กรกนก ยงค์โภชน์ (2561, น. 101-107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขากะลาวิทยาคม จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ตามเกณฑ์ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1) บทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 2) แบบประเมินคุณภาพบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าประสิทธิภาพของบทเรียน E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ (t-test) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีประสิทธิภาพ 79.10/82.25 สูง กว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

ลัดดาวัลย์ จีมาษา (2562, น. 139-149) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชา สังคมศึกษา ส31101 โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับรูปแบบการสอนโดยใช้ผังกราฟิก เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพุดพิทยาคม อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การวิจัยใช้รูปแบบกลุ่มทดลองกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบลำดับเครื่องหมายแบบจับคู่ของวิลคอกซัน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการสอนแบบบรรยาย การท่องจำมากกว่าการฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมที่เน้นความรู้มากกว่าพัฒนากระบวนการคิด ส่วนผลการศึกษาความต้องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูต้องจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการคิดขั้นสูง 2) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีชื่อเรียกว่า 4PS Model มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation of Knowledge : P1) 2) ขั้นนำเสนอบทเรียน(Presentation and Learning Task: P2) 3) ขั้นดำเนินกิจกรรมโดยใช้ผังกราฟิก (Procedures: P3) 4) ขั้นนำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิก (Presentation and Ideas Sharing: P4) 5) ขั้นสรุปบทเรียน (Summary: S) เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.68/81.25 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการวัดการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ณัฐวัฒน์ อนันตะสุข (2563, น. 40-49) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา สารหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และ

การดำเนินชีวิตในสังคม มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในชีวิต เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีค่าเฉลี่ย 4.24 อยู่ในระดับมาก

ฉวีวรรณ เพชรดี (2564, น. 258-273) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยการจับสลากห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และอีกหนึ่งห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบ วัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Campbell (2009, pp. 1311-A) ได้ทำการศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนการสอนระหว่างแบบใหม่แบบปัจจุบัน และแบบดั้งเดิมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ผ่านข้อสอบ ของทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและกระบวนการรับรู้ทางสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และเจตคติต่อวิธีการสอนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 530 คน และครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คน จากโรงเรียนมัธยมในแอตแลนต้าและจอร์เจีย ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมี

ความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่และแบบเก่า และระหว่างแบบปัจจุบันกับแบบเก่าและพบว่าเจตคติที่ดีและไม่ดี ส่งผลให้เกิดความแตกต่างกันของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

David (2006, pp. 213-226) ได้ศึกษาสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบใหม่และทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ต่อความคิดเห็นของนักเรียน การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสำรวจการรับรู้ของนักเรียนในสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบใหม่ เมื่อเปรียบเทียบกับกรยอมรับของนักเรียนในการเรียนกับสิ่งแวดล้อมแบบเดิมเครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบ แบบเลือกตอบประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 7 ปัจจัยของสิ่งแวดล้อม ทางการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผลที่ได้คือนักเรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบใหม่ทำให้เข้าใจทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจของนักเรียนในสิ่งแวดล้อม การเรียนแบบฟังแล้วจดบันทึก ข้อแตกต่างของข้อมูลทางสถิติเป็นที่ยอมรับ 4 ปัจจัยจากทั้งหมด 7 ปัจจัยตามประสิทธิภาพของผลที่ได้โดยวัดจากค่า d-index ข้อแตกต่าง ในการยอมรับระหว่างสอง กลุ่มคือ ความสำคัญของปัจจัยด้านความแตกต่างของคิดรวบยอด และสภาวะลำบาก

Alsop (2004, pp. 3-17) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 61 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และกลุ่มที่สอง จัดการเรียนการสอนตามปกติเครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชนิด ได้แก่แบบวัดความรู้ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบสำรวจสภาพการจัดการเรียนการสอน และแบบทดสอบทางคณิตศาสตร์ ผลการวิจัย พบว่าการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสามารถ จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้อย่างแม่นยำและส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองด้วย

Kim (2005, pp. 7-19) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนรู้การเข้าใจตนเอง และกลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนรู้การเข้าใจตนเอง และกลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศเกาหลี จำนวน 76 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 38 คน กลุ่มแรกจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และกลุ่มที่สองจัดการเรียนการสอนตามปกติระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

ข้อมูล 40 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 4 ชนิด ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ทางคณิตศาสตร์ แบบประเมินความเข้าใจตนเอง และแบบประเมินกลวิธีการเรียนรู้และแบบสำรวจสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ไม่มีความสัมพันธ์ ต่อการเข้าใจตนเอง และกลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนแต่มีผลต่อการเสริมแรงกระตุ้นความสนใจ ในการเรียน การควบคุมตนเองของนักเรียนและการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสามารถเขียนกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก່อนงโน จำนวน 9 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 89 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2564

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียนมีจำนวนนักเรียน 9 คน จากโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก່อนงโน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก່อนงโนจำนวน 9 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 89 คน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการจับฉลากได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 โรงเรียนได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก່อนงโน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้มี 3 ชนิด คือ

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 10 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยแต่ละประเภท ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
ตามลำดับ และขอบข่ายเนื้อหา รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช พ.ศ. 2551

3.3.1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้/
ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช พ.ศ. 2551

3.3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง ดังตารางที่

3.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ ลำดับที่	เรื่อง	เวลา(ชั่วโมง)
1	สินค้าและการบริการ	1
2	การคุ้มครองผู้บริโภคและสิทธิพื้นฐานของผู้บริโภค	1
3	เครื่องหมายรับรองคุณภาพสินค้าและบริการ	1
4	ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง	1
5	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1
6	การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	1
7	เศรษฐกิจชุมชน	1
8	ลักษณะอาชีพสินค้า และบริการในชุมชน	1
9	การพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจในชุมชน	1
10	ความหมายของเงิน	1
11	ประเภทของเงิน	1
12	หน้าที่ของเงินในระบบเศรษฐกิจ	1
รวม		12

3.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมในด้านตัวชี้วัด สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดประเมินผล ในแต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของ องค์ประกอบของแผน โดยประเมินความสอดคล้องของ จุดประสงค์กับเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนในการใช้ภาษา ความครอบคลุมและถูกต้อง ของเนื้อหา การวัดประเมินผล ความเหมาะสม ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนแล้วนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1) อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว วุฒิการศึกษา ปร.ด. (วิจัยและประเมินผล การศึกษา) ตำแหน่ง ประธานหลักสูตรสาขาวิชาคณิตศาสตร์ สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิลาพุทรา วุฒิการศึกษา ปร.ด. (วิจัยและ ประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย และการประเมินผล

3) อาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ วุฒิการศึกษา ค.ด. (หลักสูตรและ การเรียนการสอน) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

4) นางพิกุล อ่อนปุย วุฒิการศึกษา กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการเรียนรู้

5) นายสฤกษ์ คำรินทร์ วุฒิการศึกษา ศษ.บ. (ประถมศึกษา) ตำแหน่ง ครู ชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.3.1.6 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ตามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่ง กำหนดระดับการประเมินความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ และพิจารณาระดับคุณภาพของแผนการจัด การเรียนรู้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 น. 130)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินพบว่ามีความคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดทุกแผน ($\bar{X} = 4.63 - \bar{X} = 4.84$)

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

3.3.1.8 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติ วิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3.3.2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัยวัดความรู้จาก
เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน เทคนิคการเขียน ข้อสอบ และการสร้างแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก ที่เขียนทั้งหมด
ต้องการใช้จริง แล้วทำการเขียนข้อสอบ ให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ

3.3.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากความสำคัญของ
มาตรฐานการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.3.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบอิงเกณฑ์ โดยมีแนวคิดในการสร้างให้
สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้ สร้างจำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ เพื่อนำมาใช้ในการทดสอบ
มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือ ตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0
คะแนน

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ที่ออก	ที่ใช้จริง
1. สินค้าและการบริการ	บอกความหมายของสินค้าและการบริการได้	3	2
2. การคุ้มครองผู้บริโภคและสิทธิพื้นฐานของผู้บริโภค	บอกเป้าหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคได้	3	2
3. เครื่องหมายรับรองคุณภาพสินค้าและบริการ	ระบุสินค้าและบริการที่มีเครื่องหมายรับรองคุณภาพได้	3	2
4. ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง	อธิบายความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงได้	3	2
5. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	อธิบายหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้	3	2
6. การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	นำหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้	3	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ที่ออก	ที่ใช้จริง
7. เศรษฐกิจชุมชน	บอกความหมายของเศรษฐกิจชุมชนได้	3	2
8. ลักษณะอาชีพสินค้า และบริการในชุมชน	อธิบายลักษณะของเศรษฐกิจชุมชนได้		
9. การพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจในชุมชน	อธิบายการพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจภายในชุมชนได้	3	2
10. ความหมายของเงิน	บอกความหมายของเงินได้	3	2
11. ประเภทของเงิน	อธิบายประเภทของเงินได้	3	2
12. หน้าที่ของเงินในระบบเศรษฐกิจ	อธิบายหน้าที่ของเงินในระบบเศรษฐกิจได้		
รวม		30	20

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, น. 167) นำมาคำนวณหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์ การประเมินผล ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.6 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, น. 220)

พบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อ มีค่าระหว่าง 0.60-1.00

3.3.2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาโคกก่อหนองโน ที่ไม่ใช่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง และเคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้แล้ว รวมจำนวน 42 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีของเบรนนัน แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-1.00 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของโลเวทท์ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 292)

3.3.2.8 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ ซึ่งผลการประเมินวิเคราะห์แล้วได้ ค่าความยาก (p) มีค่าระหว่าง 0.40-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.25-0.64 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

3.3.2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.1 ศึกษาศึกษาหลักการ การทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเนื้อหาแนวคิดทฤษฎี และขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.2 ศึกษาการเขียนแบบสอบถามความพึงพอใจ รวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม

3.3.3.3 เขียนแบบสอบถามความพึงพอใจตามนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมและทำการปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.5 นำข้อคำถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ดุลยพินิจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Congruence: IOC) โดยให้คะแนนดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 269)

+1	แทน	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์
0	แทน	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์
-1	แทน	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

ซึ่งผลการประเมินค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อคำถามสามารถนำไปใช้ได้

3.3.3.6 ปรับปรุงความเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.3.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design (อรัญ ชูกระเดื่อง, 2557, น. 34) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และทำการเก็บข้อมูลทั้งก่อนและ หลังการทดลอง โดยแผนการทดลอง มีดังนี้

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group pretest-posttest Design

กลุ่ม	Per-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	O _{pre}	X	O _{post}

เมื่อ X แทน การจัดการทำการทดลอง

O_{pre} แทน การวัดผลก่อนการทดลอง

O_{post} แทน การวัดผลหลังการทดลอง

3.4.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง ตำบลโคกก่อ อำเภอมือเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

3.4.2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre Test) ที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ เก็บคะแนนผลสอบก่อนเรียน

3.4.2.3 ดำเนินการทดลองโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง ทั้งหมด 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียน จากนั้นบันทึกพร้อมเก็บคะแนนใบงาน และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ จนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้

3.4.2.4 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามการทดลองแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ มาทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งจากนั้นทำการตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้ใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4.2.5 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นทำการตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.4.2.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

3.4.3 ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์ผลการพัฒนาคุณภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สูตร E.I.

3.5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งใช้สถิติทดสอบ t -test Dependent

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51-5.00	หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 70)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนของข้อมูลจากประชากร
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูล

3.6.1.2 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 69)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-2)$$

เมื่อ	P	แทน	สัดส่วน
	f	แทน	จำนวนใด ๆ ที่ต้องการหาร้อยละ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตร ดังนี้ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 73)

$$S.D = \sqrt{\frac{(\sum x^2) - (\sum x)^2}{(N-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของในกลุ่ม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา ซึ่งคำนวณได้จากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 269)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องทั้งหมด

3.6.2.2 การหาค่าความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 298)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-5)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าดัชนีความยาก
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

3.6.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (อพันธ์ พูลพุกธา, 2558, น. 154)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \quad (3-6)$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
	N_1	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	N_2	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.6.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยการใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 292) ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (3-7)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคพแนจุดตัด

3.6.2.5 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล ตามแนวคิดของ Hofland จะใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 58-159)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{คะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนคะแนนเต็ม}) - \text{คะแนนก่อนเรียนของทุกคน}} \quad (3-8)$$

3.6.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบ t-test (Dependent Samples) (ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม, 2557, น. 230)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad (3-9)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของ
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
$\sum R$	หมายถึง	คะแนนรวม
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	หมายถึง	ร้อยละ
E.I.	หมายถึง	ดัชนีประสิทธิผล
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	หมายถึง	ค่าความเป็นอิสระ
Sig	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง แต่ละแผนประกอบด้วย
สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์ สื่อการเรียน/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ซึ่งผลจากแบบประเมิน
ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1	4.84	0.37	เหมาะสมมากที่สุด
2	4.66	0.44	เหมาะสมมากที่สุด
3	4.71	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
4	4.63	0.48	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.68	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
6	4.73	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7	4.71	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
8	4.78	0.42	เหมาะสมมากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
9	4.69	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
10	4.73	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
11	4.71	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
12	4.69	0.46	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 พบว่า การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.63-4.84 ซึ่งสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาทำการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	รวมคะแนนทั้งหมด (20X9)	คะแนนที่ได้		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
9	180	78	154	0.7451

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7451 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.51

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ก่อนทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลพบว่ามี การแจกแจงแบบปกติ (ก่อนเรียน K.S. = 0.168, Sig. = .200 หลังเรียน K.S. = 0.264, Sig. = .071

ผลต่าง K.S. = 0.178, Sig. = .200) จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ t -test Dependent มีรายละเอียด ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	Sig
ก่อนเรียน	9	20	8.67	2.40	8	17.79	.000
หลังเรียน	9	20	17.11	2.02			

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ข้าพเจ้าชอบที่ได้ฝึกอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา	4.33	0.71	มาก
2	ข้าพเจ้าชอบที่ครูมีการชี้แนะ อธิบายขั้นตอนการจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้	4.44	0.53	มาก
3	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการหาคำตอบในกลุ่มกับเพื่อน	4.67	0.71	มากที่สุด
4	ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม และวิเคราะห์หาคำตอบร่วมกันกับเพื่อนๆ	4.67	0.50	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
5	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพราะเป็นขั้นตอนที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและจำได้ดีมากขึ้น	4.67	0.50	มากที่สุด
6	ข้าพเจ้าชอบที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนในห้อง	4.78	0.44	มากที่สุด
7	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้	4.78	0.44	มากที่สุด
8	ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม	4.56	0.53	มากที่สุด
9	ข้าพเจ้าพอใจที่ ครูคอยให้คำปรึกษา ให้คำชี้แนะ คำแนะนำในการทำกิจกรรม	4.78	0.44	มากที่สุด
10	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มากขึ้นจากการเรียนรู้	4.89	0.33	มากที่สุด
	รวม	4.66	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$ และ $S.D. = 0.52$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ ข้าพเจ้าพอใจที่ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มากขึ้นจากการเรียนรู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$ และ $S.D. = 0.33$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าชอบที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนในห้อง ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ ข้าพเจ้าพอใจที่ ครูคอยให้คำปรึกษา ให้คำชี้แนะ คำแนะนำในการทำกิจกรรมทั้งสามข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$ และ $S.D. = 0.44$) และ ข้าพเจ้าชอบที่ได้ฝึกอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$ และ $S.D. = 0.71$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง พบว่าผลการ
ประเมินความเหมาะสม โดยรวม ทุกแผนอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง
4.63-4.84 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5.1.2 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7451 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าใน
การเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.51

5.1.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.1.4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{X} = 4.66$ และ $S.D. = 0.52$)

5.2 อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทุกแผนอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งหมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผน มีการสร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยสร้างตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเหมาะสมของรายข้อที่ประเมิน มีการวิเคราะห์ ความเหมาะสมของแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคุณภาพ มีการวางแผนการเรียนที่ดี ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าว เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน เชื่อว่าการสร้างความรู้ หรือการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็น ความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะความรู้ความเข้าใจเดิมหรือประสบการณ์ที่แตกต่าง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

5.2.2 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7451 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.51 ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้จากการเผชิญปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองแล้ว เชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงความคิดเห็น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจะกระตุ้นการคิดตลอดเวลา ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ รัตติยา บัวแดง (2558, น. 41-50) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานดัชนีประสิทธิผลที่ร้อยละ 52.33

5.2.3 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้จากการเผชิญปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองแล้วเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน เกิดความกระตือรือร้นในการหาคำตอบ มีการสืบค้นข้อมูลจาก แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงความคิดเห็น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจะกระตุ้นการคิดตลอดเวลา ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างเหมาะสม และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น โดยอาศัย กระบวนการการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยที่รัตติยา บัวแดง (2558, น. 41-50) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวิวัฒน์ อนันตะสุข (2563, น. 40-49) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ เพชรดี (2564, น. 258-273) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากนักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มากขึ้น ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนในห้อง โดยมี ครูคอยให้คำปรึกษา ให้คำชี้แนะคำแนะนำในการทำกิจกรรม ตลอดจนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพราะเป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจและจำได้ดีมากขึ้น

รู้สึกสนุกสนานและมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ จึงทำให้สามารถร่วมกันสรุปความรู้จาก ความเข้าใจได้ทำให้งานประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรนุช เที่ยงโฮม (2560, น. 45-54) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสร้างองค์ความรู้และความพึงพอใจโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนว Constructivist ร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว Constructivist ร่วมกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวลัย จิมอาษา (2562, น. 139-149) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชา สังคมศึกษา ส31101 โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับรูปแบบการสอนโดยใช้ผังกราฟิก เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณีภรณ์วัฒน์ อนันตะสุข (2563, น. 40-49) ได้ทำ การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์อยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสังคมศึกษาในเนื้อหาอื่น ๆ หรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ได้เกิดกระบวนการเรียนรู้จากการเผชิญปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองแล้วเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมอย่าง มีระบบเป็นขั้นตอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบกล้าแสดง ความคิดเห็นเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

5.3.1.2 การนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์ไปใช้ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดเตรียม สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ ให้เหมาะสมวัยของผู้เรียน

5.3.1.3 จากการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ควรพัฒนาสื่อการเรียนรู้ แบบอื่นๆที่น่าสนใจมากขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้มากขึ้นและส่งเสริมให้มีการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาพัฒนาใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาอื่น หรือเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการรู้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรกนก ยงค์โกชนน์. (2561). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.(การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง). พิษณุโลก: มหาลั่นเรศวร
- กรมวิชาการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญการบูรณาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณ์ จันทร์สระแก้ว. (2550). รูปแบบการวัดและประเมินผลทางการเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เกื้อจิตต์ ฉิมทิม และคณะ. (2547). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้ชุดการสร้างองค์ความรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คเชนพงษ์ สุมาลโรจน์. (2550). ระเบียบวิธีวิจัยและการวัดประเมินผล. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉันท ธาตุทอง. (2553). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี.
- ฉวีวรรณ เพชรดี. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 13(1), 258-273.
- เนติศักดิ์ ชุมนุม. (2540). นิตรมิตรนิยม-ทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน คู่มือฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กระทรวงศึกษาธิการ.
- เนติศักดิ์ ชุมนุม. (2541). นิตรมิตรนิยม-ทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism) รวมบทความบทเรียน:นวัตกรรมจากโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: สำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ขวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวัดด้านจิตพิสัย*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ขวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐวิวัฒน์ อนันตะสุข. (2563). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 3(2), 40-49.
- ณัฐกานต์ เจริญกุล. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์. *วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 9(1), 9-16.
- ทองเพียร กมลชัยวัฒนา. (2540). *การสอนวิทยาศาสตร์ตามแนว Constructivism ในเอกสารประกอบการอบรมครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและครูประจำห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ทิตนา แชมมณี. (2542). “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”. *วารสารวิชาการ*, 2(5), 9-10.
- ธรรมภรณ์ ปักกาเร. (2553). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องลำดับและอนุกรมกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TAI*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต)มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีระนันท์ วัฒนการกุล (2555) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงมโนทัศน์ วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 6(4), 31-39.
- นุชนาฏ เนสุสินธุ และคณะ. (2559). ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดสร้างความรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่บูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยลัยขอนแก่น*, 39(3), 46-54.
- เนตรนุช เอียงโฮม. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการสร้างองค์ความรู้และความพึงพอใจโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว Constructivist ร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(4), 45-54.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยสำหรับครู*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์
- บุญชม ศรีสะอาด (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์
- ปกเกศ ชนะโยธา. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์*. (ปริญญาณิพนธ์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประจวบจิตร คำจตุรัส. (2550). “*การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ (หน่วยที่ 6)*. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปราณี กองจินดา. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปา โดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปริญญา จรรย์รัตน์ และคณะ. (2546). *ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสปียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี (รายงานวิจัยในการฝึกอบรมหลักสูตร พัฒนานักวิจัยกรมปศุสัตว์ เบื้องต้น รุ่นที่ 1)*. กรมปศุสัตว์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรต. (2550). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชฌัญญู กิจระการ. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล ใน เอกสารประกอบการสอน*. หน้า 1 – 6.
มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พะยอม รุ่งสุวรรณ. (2552). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การดำข้าวด้วยครกมอญ ด้วยกลุ่มร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พีระยุทธ สันติวัน. (2533). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตาก (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพจิตร สดวกการ. (2539). *ผลการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโยงความรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ไพฑูริย์ สุขศรีงาม. (2539). การเรียนรู้ตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ Constructivism กับการสอนคณิตศาสตร์, *วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- ไพศาล วรคำ. (2564). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณฑนา ศรีเทพ. (2553). *ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องกราฟิกประเภทพีตแมพ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รัชณี ศรีสองเมือง. (2550). *ผลของสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัตติยา บัวแดง. (2558). *การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นปีที่ 6*. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 12(59), 41-50.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2554). *ราชบัณฑิตยสถาน ฉบับปรับปรุง 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ช่างทอง.ลาดพร้าว.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน
- ล้วน สายยศ. (2543). *การวัดผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ลัดดาวัลย์ จิมาษา. (2562). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชา สังคมศึกษา ส31101 โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับรูปแบบการสอนโดยใช้ผังกราฟิก เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 16(75), 139-149.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2541). *ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)*. *วารสาร สสวท*, 26(101), 26.

- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2541). แนวโน้มในการจัดการศึกษา ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 2(3), 21-24.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ศรานนท์ วัปะแก้ว. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องสมดุลเคมีระหว่างการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และการสอนแบบปกติ* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศศิธร เวียงวิลัย. (2556). *การวัดผลการศึกษา*. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา.
- ศุภชัย สมนวนล. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 9(1), 119-133.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในพื้นที่ฐานการวิจัย การศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การวัดผลทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2557). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษาการพิมพ์.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. ปทุมธานี: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษามหิดล.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำลี รักสุทธิ. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและการพัฒนาระบบการสอน*. ขอนแก่น: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อพันธ์ พูลพุทธา. (2558). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- อรัญ ชุยกระเดื่อง. (2557). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- อัมรา ศรีเกิน. (2553). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- อารี วชิรวารกร. (2542). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อิทธิเดช น้อยไม้. (2560). *หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สังคมศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทโอเอสพรีนติ้งเฮ้าส์.
- Alsup, John. (2004). A Comparison of Constructivist and Traditional Instruction in Mathematics. *Education Research Quarterly*, 28(4), 3 - 17.
- Brooks, J. G., & Brooks, M. G. (1993). *In search of understanding: The case for constructivist classrooms*. Alexandria, VA: Association of Supervision and Curriculum Development.
- Brooks. Jacqueline Grennon and Martin G. Brooks. (1999). *The Case for Constructivist Classrooms*. New York : Association for supervision and Curriculum Development.
- Campbell Tyler. (2009). Reform, Moderate, or Traditional Teaching Strategies and Their Effect on Student Achievement in Mathematics *Dissertation Abstracts International*. 70(01), 1311 - A.
- David, Gijbels. (2006). New Learning Environments and Constructivism : The Students' Perspective. *Springer Netherlands*, 34(3), 213 - 226.
- Driver, Rosaline and Beverley, Bell. (1986). Students, Thinking and Learning of Science : A Constructivist View. *School Science Review*, 67(240), 443 - 456.
- Kim, Jong Suk. (2005). The Effects of a Constructivist Teaching Approach on Student Academic Achievement, Self-concept and Learning Strategies. *Asia Pacific Education Review*, 6(1), 7 - 19.
- Martin, Ralph E., Jr. and others. (1994). *Teaching Science for all Children*. New York: Massachusetts Allyn and Bacon.
- Prawat, S.,R. and Floden, E.,R. Philosophical perspectives on Constructivist Views of Learning . *Educational Psychology*, 29 (1994), 37-48.
- Yager , R.E. (1991). The Constructivist Learning Model. *The Science Teacher*, 58(September) , 52 - 57.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รหัสวิชา ส14101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การบริโภคสินค้าและบริการ

จำนวน 6 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 สินค้าและการบริการ

จำนวน 1 ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วันที่..... เดือน พ.ศ..... คาบที่

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภคการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจอย่างพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพ

ตัวชี้วัด

ส 3.1 ป4/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการ

สาระสำคัญ

ในการดำรงชีวิตของมนุษย์มีความจำเป็นต้องอาศัยสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการและความสะดวกสบายในด้านต่างๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายและประเภทของสินค้าและบริการได้ (K)
2. ศึกษาเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม(P)
3. เห็นความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับสินค้าและบริการ(A)

สาระการเรียนรู้

สินค้าและบริการที่มีอยู่หลากหลายในตลาดที่มีความแตกต่างด้านราคาและคุณภาพ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่มีมากมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ซื้อ ผู้ขาย และตัวสินค้า เช่น ความพึงพอใจของผู้ซื้อ ราคาสินค้า การโฆษณา คุณภาพของสินค้า

กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์)

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) ครูถามคำถามกระตุ้นความคิด

คำถาม ในแต่ละวันนักเรียนซื้อสินค้าอะไรบ้าง

ตัวอย่างคำตอบ อาหาร เครื่องดื่ม ขนม ดินสอ ปากกา

คำถาม การซื้อสินค้าแต่ละครั้งนักเรียนได้รับการบริการอย่างไร

ตัวอย่างคำตอบ ได้รับการบริการที่ดีจากพนักงานขายสินค้า

คำถาม เพราะเหตุใดนักเรียนจึงต้องซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ เหล่านั้น

ตัวอย่างคำตอบ เพราะมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน

คำถาม นักเรียนจะใช้เกณฑ์ในการเลือกบริโภคสินค้าอย่างไร

ตัวอย่างคำตอบ พิจารณาถึงประโยชน์ใช้สอย และความจำเป็นที่ต้องใช้สินค้านั้น

2) ครูนำภาพเกี่ยวกับสินค้าและบริการ มาให้นักเรียนดูแล้ว ให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างของสินค้าและบริการว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

3) ครูถามคำถามส่งท้ายก่อนนำเข้าสู่การเรียนรู้

คำถาม : นักเรียนเข้าใจความหมายของสินค้าและบริการว่าอย่างไร

2. ขั้นการจัดการเรียนรู้

1) ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลาง ค่อนข้างอ่อน และอ่อน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาความรู้เรื่อง สินค้าและบริการ จากหนังสือเรียน(หน้า 116-117) หรือค้นคว้าจากสื่ออื่นเพิ่มเติม

2) ครูแจกบัตรคำ(สินค้าและบริการ)ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกัน จำแนกว่าบัตรใดเป็นประเภทสินค้า บัตรใดเป็นประเภทบริการ แล้วนำมาติดที่กระดานชาร์ตที่ครูเตรียมไว้ (ตามเอกสารแนบแนวทาง) แล้วนักเรียนในกลุ่มร่วมวิเคราะห์ความถูกต้อง

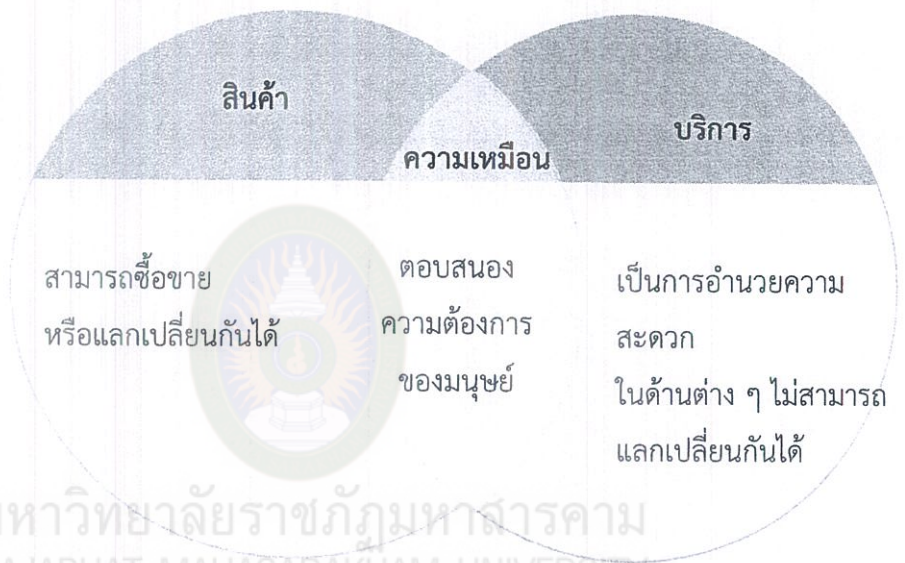
3) นักเรียนในกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอคำตอบของกลุ่มตนเอง แล้วนักเรียนในชั้นร่วมกันวิเคราะห์ความถูกต้อง โดยครูจะเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนทุกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

3. ขั้นสรุปความรู้

- 1) ครูถามคำถามเดิมทวนอีกครั้ง (นักเรียนเข้าใจความหมายของสินค้าและบริการว่าอย่างไร)

คำตอบ สินค้าเป็นสิ่งของที่สามารถแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายกันได้ และสามารถถ่ายโอนจากอีกคนไปยังอีกคนหนึ่งได้ ส่วนบริการเป็นการอำนวยความสะดวกที่ไม่มีตัววัตถุสิ่งของแลกเปลี่ยน เช่น การโดยสารรถ-เรือ การตัดผม การรับการรักษาพยาบาล

- 2) นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของสินค้าและบริการ เป็นแผนภาพความคิด ดังตัวอย่าง ใบงานที่ 1

4. ขั้นการฝึกทักษะและนำความรู้ไปใช้

- 1) นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ตัวอย่างสถานการณ์เกี่ยวกับการซื้อสินค้าและการบริการ จากนั้นแสดงความคิดเห็น โดยการตอบคำถาม ลงในใบงานที่ 1

ตัวอย่างสถานการณ์

สถานการณ์ที่ 1 ด.ญ. ธัญญา ได้ไปซื้ออาหารที่โรงอาหารของโรงเรียนที่ร้านข้าวราดแกงโดยบอกแม่ค้าว่าเอาผัดผักกับไข่เจียว แต่ ด.ญ. ธัญญา เห็นว่าผัดผักของแม่ค้ามีแมลงวันตกใส่จึงขอเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นแทนแม่ค้าทำสีหน้าโกรธและทำน้ำเสียงไม่พอใจใส่ ด.ญ. ธัญญา

สถานการณ์ที่ 2 ด.ช.ป๊อปปี้ ได้ไปซื้ออาหารที่โรงอาหารของโรงเรียนที่ร้านข้าวมันไก่ โดยบอกแม่ค้าว่าข้าวมันไก่ 1 จาน แม่ค้ามีหน้าตาอึดอ้อม แจ่มใส พุดจาไพเราะ ภายในบริเวณหน้าร้านก็สะอาดเรียบร้อยน่ากิน จึงมีลูกค้าเยอะ

2) แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คนนำเสนอกลุ่มละ 1 สถานการณ์ โดยครูคอยคำแนะนำ ช่วยเหลือ นักเรียนให้ถูกต้องอย่างใกล้ชิด บันทึกผลการเรียนรู้ บันทึกพฤติกรรมด้านต่างๆของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งการเรียนรู้

- 1) หนังสือเรียน สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ป.4
- 2) ภาพ ประเภทของสินค้าและบริการ
- 3) เอกสารแนะนำแนวทาง
- 4) ใบงานที่ 1 เรื่อง สินค้าและบริการ

การวัดและประเมินผล

ประเด็น	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) : นักเรียนสามารถบอกความหมายและประเภทของสินค้าและบริการได้	1.ประเมินการตอบคำถาม 2.ตรวจผลงาน 3.ตรวจสมุดจดบันทึก 4.ตรวจใบงานที่ 1	1. คำถาม 2.ผลงาน 3.สมุดบันทึก 4. ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์การประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
ด้านทักษะและกระบวนการ (P) : ศึกษาเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม	การประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม	แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
ด้านคุณลักษณะ (A): เห็นความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับสินค้าและบริการ	การสังเกต/การประเมิน	1.แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 2.แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ 2 (พอใช้)

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

บันทึกการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

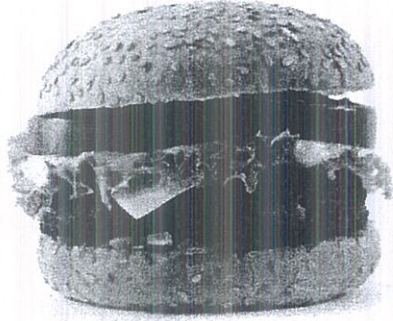
ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวธัญญา กองกันหา)

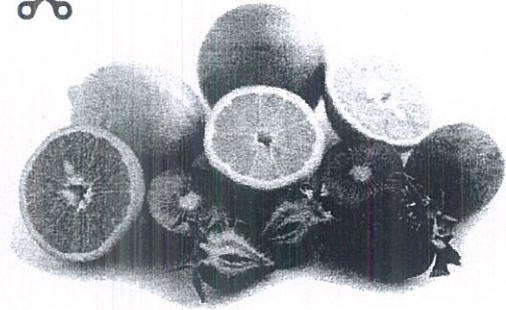
ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บัตรภาพ ภาพเกี่ยวกับสินค้าและบริการ

ภาพอาหาร

ภาพผลไม้

ภาพน้ำหอม

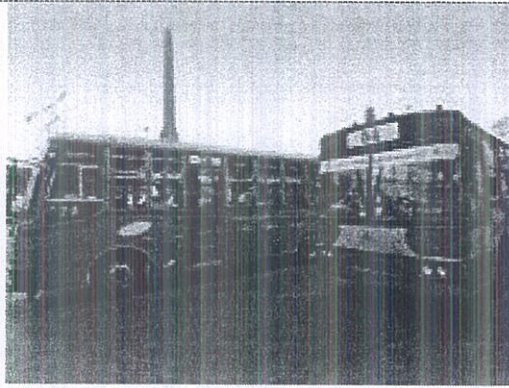
ภาพยารักษาโรค

ภาพเสื้อผ้า

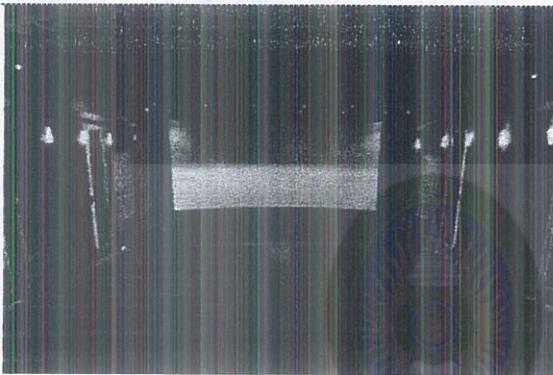
ภาพรองเท้า

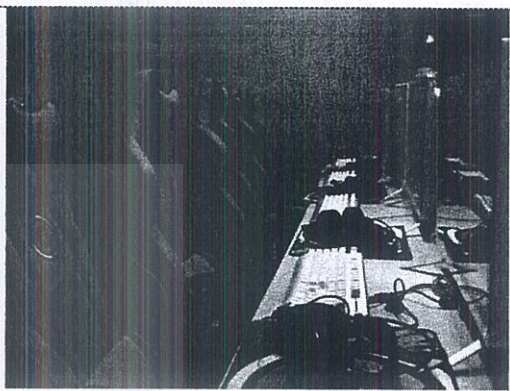
รถเมล์

ร้านตัดผม

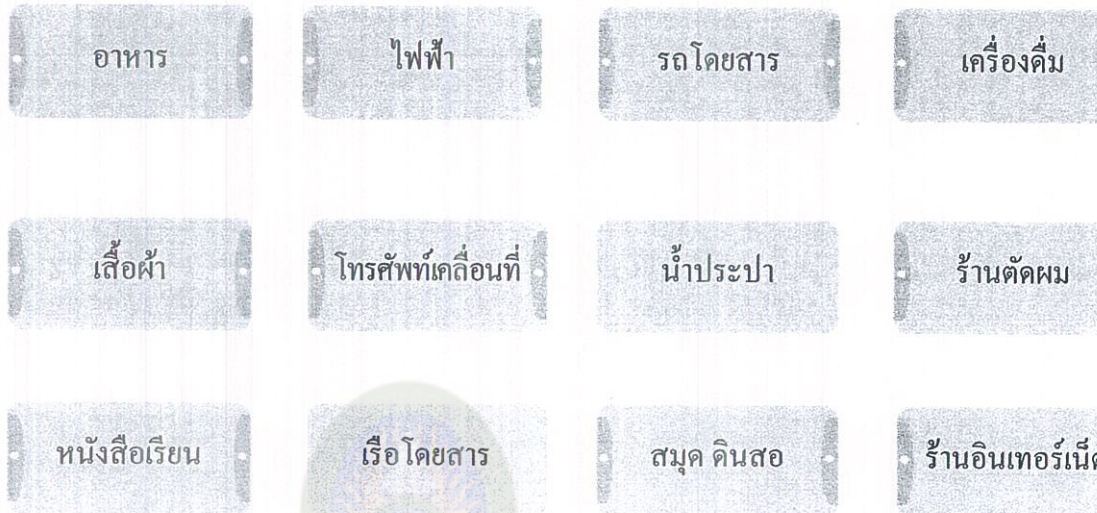
โรงภาพยนตร์

ร้านอินเทอร์เน็ต

เอกสารแนะแนวทาง

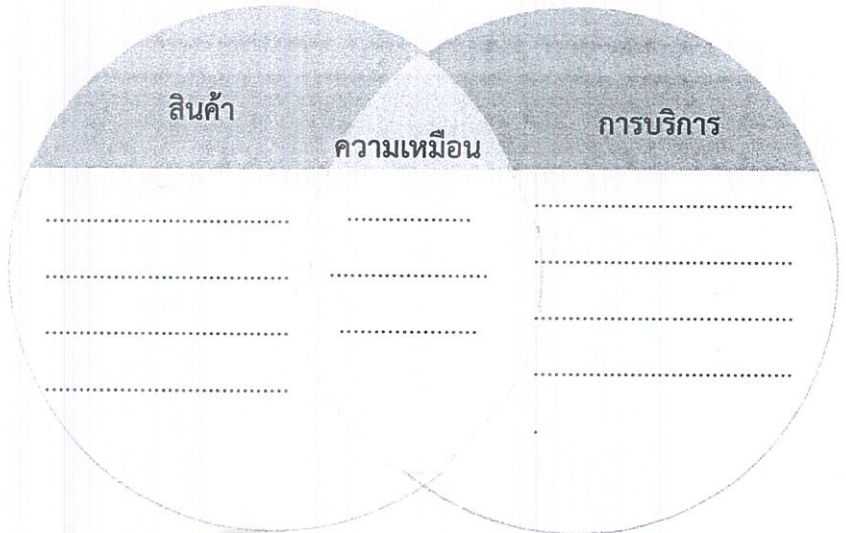
ตัวอย่างบัตรคำ

ช่องสินค้า	ช่องบริการ
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 1 เรื่อง สินค้าและบริการ

1. ให้นักเรียนวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของสินค้าและบริการ ลงในแผนเป็นแผนภาพ

2. ให้นักเรียนวิเคราะห์ตัวอย่างสถานการณ์เกี่ยวกับการซื้อสินค้าและบริการ จากนั้นตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

ตัวอย่างสถานการณ์

สถานการณ์ที่ 1 ด.ญ. รัชฎา ได้ไปซื้ออาหารที่โรงอาหารของโรงเรียนที่ร้านข้าวราดแกงโดยบอกแม่ค้าว่าเอาผัดผักกับไข่เจียว แต่ ด.ญ. รัชฎา เห็นว่าผัดผักของแม่ค้ามีแมลงวันตกใส่จึงขอเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นแทนแม่ค้าทำสีหน้าโกรธและทำน้ำเสียงไม่พอใจใส่ ด.ญ. รัชฎา

สถานการณ์ที่ 2 ด.ช. เปรม ได้ไปซื้ออาหารที่โรงอาหารของโรงเรียนที่ร้านข้าวมันไก่โดยบอกแม่ค้าว่าข้าวมันไก่ 1 จาน แม่ค้ามีหน้าตาขี้มึนแยม แจ่มใส พุดจาไพเราะ ภายในบริเวณหน้าร้านก็สะอาดเรียบร้อยน่ากิน

จากสถานการณ์ที่ 1 นักเรียนคิดว่า ด.ญ. รัชฎา ได้รับสินค้าและบริการดีหรือไม่ เพราะอะไร
 ตอบ.....

จากสถานการณ์ที่ 2 นักเรียนคิดว่า ด.ช. เปรม ได้รับสินค้าและบริการดีหรือไม่ เพราะอะไร
 ตอบ.....

จากทั้ง 2 สถานการณ์นักเรียนคิดว่านักเรียนจะเลือกสินค้าและบริการแบบใดเพราะอะไร
 ตอบ.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มที่ (ชื่อกลุ่ม).....

สมาชิกในกลุ่ม

1.....2.....

3.....4.....

5.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	4	3	2	1
1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน				
2. การปฏิบัติตามตามบทบาทหน้าที่				
3. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
4. การแสดงความคิดเห็น				
5. การยอมรับความคิดเห็น				
รวม				

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวธัญญา กองกันหา)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน (ดีมาก)
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน (ดี)
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน (ปานกลาง)
พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน (ปรับปรุง)

แบบประเมินผลงาน

ชื่อกลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม 1.....2.....
 3.....4.....
 5.....

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับระดับคะแนน

ด้านที่	สิ่งที่ประเมิน	ระดับคะแนน				
		0	1	2	3	4
1	ผลงานนักเรียน					
2	การนำเสนอผลงาน					
3	การปฏิบัติงานกลุ่ม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวธัญญา กองกันหา)

...../...../.....

การประเมินผลโดยรวม (ทุกรายการที่ประเมินควรได้อย่างน้อย ระดับ 2 ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่าน)

ผ่าน

ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ด้านผลงานนักเรียน

ระดับ 4 บันทึกเครื่องมือและผลการวัดถูก 9 – 10 รายการ

ระดับ 3 บันทึกเครื่องมือและผลการวัดถูก 7 – 8 รายการ

ระดับ 2 บันทึกเครื่องมือและผลการวัดถูก 5 – 6 รายการ

ระดับ 1 บันทึกเครื่องมือและผลการวัดถูก 3 – 4 รายการ

ระดับ 0 บันทึกเครื่องมือและผลการวัดถูก 0 – 2 รายการ

ด้านการนำเสนอผลงาน

ระดับ 4 ชัดเจน ถูกต้อง มีเหตุผล

ระดับ 3 ชัดเจน ถูกต้อง ไม่มีเหตุผล

ระดับ 2 ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ไม่มีเหตุผล

ระดับ 1 ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง มีเหตุผล

ระดับ 0 ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ไม่มีเหตุผล

ด้านการปฏิบัติงานกลุ่ม

ระดับ 4 ทุกคนมีส่วนร่วม ทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ระดับ 3 มีนักเรียนบางคนไม่สนใจทำงาน

ระดับ 2 นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งของกลุ่มยังไม่ได้ร่วมงานกลุ่ม

ระดับ 1 นักเรียนบางคนทำงาน และไม่กระตุ้นให้เพื่อนร่วมทำ

ระดับ 0 ต่างคนต่างทำ ไม่มีการปรึกษากันเลย

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง :

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ให้นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบที่

ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดคือความหมายของคำว่า “สินค้า”

- ก. สิ่งของที่เป็นสาธารณะ
- ข. สิ่งของที่นำมาแลกเปลี่ยนซื้อขายกันได้
- ค. สิ่งของที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้
- ง. สิ่งของส่วนตัว

2. ข้อใดคือสิ่งที่ต้องคำนึงในการซื้อสินค้า

- ก. ราคาถูก คุณภาพดี มีประโยชน์ในการใช้
- ข. ราคาถูก คุณภาพไม่ดีเพราะประหยัด
- ค. ของใหม่ ทันสมัย
- ง. สวยงาม สีสดใส

3. หากนักเรียนถูกผู้ขายสินค้าเอาเปรียบจะต้องไปร้องเรียนที่หน่วยงานใด

- ก. สำนักงานรัฐมนตรี
- ข. องค์การอาหารและยา
- ค. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- ง. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

4. ข้อใดไม่ใช่สิทธิพื้นฐานของผู้บริโภค

- ก. ได้รับประกันสินค้า
- ข. ได้รับคำชมจากผู้ขาย
- ค. ได้รับข้อมูลสินค้า
- ง. อิสระในการเลือกซื้อ

5. สินค้าใดเป็นสินค้าที่มีตรา มอก. กำกับ

- ก. กระทะไฟฟ้า
- ข. ผงซักฟอก
- ค. ยาสระผม
- ง. สบู่

6. ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ

- ก. ความจำเป็น
- ข. การลดราคา
- ค. คุณภาพสินค้า
- ง. การเปรียบเทียบราคา

7. เศรษฐกิจพอเพียง คืออะไร

- ก. ความร่ำรวยของประเทศ
- ข. ความเป็นอยู่ตามฐานะของตนเอง
- ค. การยอมรับและทดลองเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ง. การอดออมไม่ยอมจ่าย

8. ข้อใดไม่ใช่หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

- ก. ความหรรษา
- ข. ความมีเหตุผล
- ค. ความพอประมาณ
- ง. มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

9. การใช้จ่ายแบบใด เป็นการใช้จ่ายตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

- ก. ใช้จ่ายตามความพอใจ
- ข. ใช้จ่ายอย่างประหยัด
- ค. ใช้จ่ายโดยไม่คิด
- ง. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

10. ข้อใดไม่ใช่หลักในการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

- ก. เอาจริงเอาจังเปรียบผู้อื่น
- ข. ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
- ค. อดทนต่อความยากลำบาก
- ง. ประกอบอาชีพด้วยความถูกต้องและสุจริต

11. การดำเนินชีวิตประจำวันตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่เรียกว่า พออยู่ พอกิน หมายถึงข้อใด
- กินอยู่ตามกำลังฐานะ ไม่เป็นหนี้เป็นสิน
 - กินอยู่จากสิ่งที่หาได้ภายในบ้านเท่านั้น
 - กินอยู่ตามมีตามเกิดไม่พึ่งใคร
 - กินอยู่จากทรัพย์สินที่บรรพบุรุษหาไว้ให้
12. การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน ข้อใดถูกต้อง
- ซื้อสินค้าทุกชนิด
 - ซื้อสิ่งของฟุ่มเฟือย
 - ลดการซื้อของที่ไม่จำเป็น
 - ใช้เงินให้หมดพอดีกับที่ได้รับ
13. ถ้าในชุมชนมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ดีจะก่อให้เกิดผลอย่างไร
- ผู้คนในชุมชนไม่ขัดแย้งกัน
 - ผู้คนในชุมชนรู้จักกันมากขึ้น
 - เศรษฐกิจในชุมชนจะไม่ค่อยดี
 - เศรษฐกิจในชุมชนมีความเข้มแข็ง
14. ข้อต่อไปนี้เป็นความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของชุมชน ยกเว้นข้อใด
- การพึ่งพา
 - การแข่งขัน
 - การประสานประโยชน์
 - การร่วมมือวางแผนอนาคตของคนในชุมชน
15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ที่เกิดจากการพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจ
- เป็นหนี้นอกระบบ
 - คนในชุมชนมีรายได้
 - เศรษฐกิจในชุมชนมีการขยายตัว
 - มีการสร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน
16. ข้อใดต่อไปนี้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง
- ชุมชนที่ผลิตสินค้าราคาถูก
 - ชุมชนที่ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ
 - ชุมชนที่ผลิตสินค้าที่ขายได้กำไรมาก
 - ชุมชนที่รู้จักนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

17. เหตุใดเงินจึงทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่สะดวกขึ้น

- ก. เงินสามารถใช้ทำอะไรก็ได้
- ข. เงินช่วยให้เกิดความสะดวก
- ค. เงินใช้ซื้อสินค้าได้ตามต้องการ
- ง. เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน

18. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของเงินในระบบเศรษฐกิจ

- ก. ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
- ข. เป็นสื่อกลางความเข้าใจกัน
- ค. เป็นเครื่องกำหนดราคาสินค้า
- ง. เป็นสื่อกลางในการซื้อขายสินค้า

19. เงินเหรียญของไทยผลิตและประกาศใช้โดยหน่วยงานใด

- ก. ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ข. สำนักนายกรัฐมนตรี
- ค. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ง. กรมธนารักษ์

20. ธนบัตรของไทยผลิตและประกาศใช้โดยหน่วยงานใด

- ก. ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ข. สำนักนายกรัฐมนตรี
- ค. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ง. กรมธนารักษ์

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	ข	11	ก
2	ก	12	ค
3	ค	13	ง
4	ข	14	ข
5	ก	15	ก
6	ข	16	ง
7	ข	17	ง
8	ก	18	ข
9	ข	19	ง
10	ก	20	ก

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นต่อข้อคำถาม โดยการทำเครื่องหมาย(✓)ลงในช่องว่างที่ตรงตาม
ระดับความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5 (มาก ที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปาน กลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อย ที่สุด)
1. ข้าพเจ้าชอบที่ได้ฝึกอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา					
2. ข้าพเจ้าชอบที่ครูมีการชี้แนะ อธิบายขั้นตอน การจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้					
3. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการหาคำตอบ ในกลุ่มกับเพื่อน					
4. ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นกลุ่ม และวิเคราะห์หาคำตอบร่วมกันกับเพื่อนๆ					
5. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพราะเป็นขั้นตอน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและจำได้ดีมากขึ้น					
6. ข้าพเจ้าชอบที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน ในกลุ่มและเพื่อนในห้อง					
7. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและมีความสนใจใน กิจกรรมการเรียนรู้					
8. ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม					
9. ข้าพเจ้าพอใจที่ ครูคอยให้คำปรึกษา ให้คำชี้แนะ คำแนะนำในการทำกิจกรรม					
10. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้รับความรู้และประสบการณ์ ที่มากขึ้นจากการเรียนรู้					

ภาคผนวก ง

เครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม**

คำชี้แจง โปรดประเมินความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อละ 1 ระดับ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป โดยเกณฑ์ในการพิจารณา มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสาระสำคัญ						
1	สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร					
2	การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน					
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
4	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
5	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ					
ด้านสาระการเรียนรู้						
6	กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	สาระการเรียนรู้ น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้					
8	ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่					
9	เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม					
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
10	เรียงลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม					
11	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
12	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน					
13	เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
14	สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้					
15	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
ด้านการวัดและประเมินผล						
16	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
17	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แบบทดสอบ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้
 เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย นางสาวธัญญา กองกันหา

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถาม
 แต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 8 สินค้าและ บริการ	บอก ความหมาย ของสินค้า และการ บริการได้	ความรู้ ความจำ	1.ข้อใดคือความหมายของ คำว่า “สินค้า” ก.สิ่งของที่เป็นสาธารณะ ข.สิ่งของที่นำมาแลกเปลี่ยน ซื้อขายกันได้ ค.สิ่งของที่ไม่สามารถ แลกเปลี่ยนกันได้ ง.สิ่งของส่วนตัว ตอบ ข.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความ ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
		ความรู้ ความจำ	2.ข้อใดสอดคล้องกับคำว่า “บริการ” ก.การยืมถือเอาเป็นเจ้าของ ของเป็นประโยชน์ของตน ข.ขอให้รับใช้เพื่อให้ประสบ ผลสำเร็จ ค.การให้ความสะดวก และ ให้ความช่วยเหลือ ง.การขอความช่วยเหลือให้ สำเร็จ ตอบ ข.				
		ความ เข้าใจ	3.การเลือกซื้อสินค้าที่เคย เห็นตามสื่อต่าง ๆ เป็นผลมา จากปัจจัยในข้อใด ก.การโฆษณา ข.ความพึงพอใจ ค.รายได้ของผู้บริโภค ง.คุณภาพของสินค้า ตอบ ก.				
	บอก เป้าหมายใน การคุ้มครอง ผู้บริโภคได้	ความ เข้าใจ	4.ข้อใดคือสิ่งที่ต้องคำนึงใน การซื้อสินค้า ก.ราคาถูก คุณภาพดี มีประโยชน์ในการใช้ ข.ราคาถูก คุณภาพไม่ดี เพราะประหยัด ค.ของใหม่ ทันสมัย ง.สวยงาม สีสดใส ตอบ ก.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
		การ นำไปใช้	5.หากนักเรียนถูกผู้ขาย สินค้าเอาเปรียบ จะต้องไป ร้องเรียนที่หน่วยงานใด ก.สำนักงานรัฐมนตรี ข.องค์การอาหารและยา ค.สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค ง.สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตอบ ค.				
	บอกสิทธิ พื้นฐานของ ผู้บริโภคได้	การ นำไปใช้	6.เมื่อถูกละเมิดสิทธิผู้บริโภค ควรร้องเรียนหน่วยงานใด ก.อย. ข.อบต. ค.มอก. ง.สคบ. ตอบ ง.				
		การ วิเคราะห์	7.ข้อใดไม่ใช่สิทธิพื้นฐานของ ผู้บริโภค ก.ได้รับประกันสินค้า ข.ได้รับคำชมจากผู้ขาย ค.ได้รับข้อมูลสินค้า ง.อิสระในการเลือกซื้อ ตอบ ข.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
		ความ เข้าใจ	8.ข้อใดเป็นเครื่องหมาย รับรองคุณภาพของกระทรวง อุตสาหกรรม ก.เครื่องหมาย อย. ข.เครื่องหมาย มอก. ค.เครื่องหมายมาตรฐาน Q ง.เครื่องหมายรับรองฮาลาล ตอบ ข.				
	บอกความ หมายของ สัญลักษณ์ หรือเครื่อง หมายรับรอง คุณภาพ สินค้าและ บริการได้	ความ เข้าใจ	9.เครื่องหมาย อย. ไม่ได้ นำมาใช้กับสินค้าใด ก.อาหาร ข.ยารักษาโรค ค.เครื่องสำอาง ง.เครื่องใช้ไฟฟ้า ตอบ ง.				
		ความ เข้าใจ	10.สินค้าใดเป็นสินค้าที่มี ตรา มอก. กำกับ ก.กระทะไฟฟ้า ข.ผงซักฟอก ค.ยาสระผม ง.สบู่ ตอบ ก.				
	ระบุสินค้า และบริการ ที่มีเครื่อง หมายรับรอง คุณภาพได้	การ วิเคราะห์	11.ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์ในกา เลือกซื้อสินค้าและบริการ ก.ความจำเป็น ข.การลดราคา ค.คุณภาพสินค้า ง. การเปรียบเทียบราคา ตอบ ข.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 9 เศรษฐกิจ พอเพียง	อธิบายความ หมายของ เศรษฐกิจ พอเพียงได้	ความรู้ ความจำ	12.ความพอเพียงตามความ หมายของพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (ในหลวงรัชกาลที่ 9) หมายถึงข้อใด ก.การผลิตและการจำ หน่ายที่พอดีกัน ข.ความพอประมาณและ ความมีเหตุผล ค.ความสามารถในการ บริหารการผลิต ง.มีความเป็นอยู่อย่าง ประมาณตน ตอบ ข.				
		ความรู้ ความจำ	13.เศรษฐกิจพอเพียง คืออะไร ก.ความร่ำรวยของประเทศ ข.ความเป็นอยู่ตามฐานะ ของตนเอง ค.การยอมรับและทดลอง เทคโนโลยีสมัยใหม่ ง.การอดออมไม่ยอมจ่าย ตอบ ข.				
		ควา ม เข้าใจ	14.ข้อใดไม่ใช่หลักแนวคิด ของเศรษฐกิจพอเพียง ก.ความหรรษา ข.ความมีเหตุผล ค.ความพอประมาณ ง.มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตอบ ก.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
	อธิบายหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียงได้	การ ประเมิน ค่า	15.การใช้จ่ายแบบใด เป็นการใช้จ่ายตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง ก.ใช้จ่ายตามความพอใจ ข.ใช้จ่ายอย่างประหยัด ค.ใช้จ่ายโดยไม่คิด ง.ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ตอบ ข.				
		การ วิเคราะห์	16.ข้อใดไม่ใช่หลักใน การปฏิบัติตนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ก.เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ข.ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ค.อดทนต่อความยากลำบาก ง.ประกอบอาชีพด้วยความ ถูกต้องและสุจริต ตอบ ก.				
		การ สัง เคราะห์	17.การดำเนินชีวิตประจำวัน ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ เรียกว่า พออยู่ พอกิน หมายถึง ถึงข้อใด ก.กินอยู่ตามกำลังฐานะ ไม่ เป็นหนี้เป็นสิน ข.กินอยู่จากสิ่งที่หาได้ ภายในบ้านเท่านั้น ค.กินอยู่ตามมีตามเกิดไม่พึ่ง ง.กินอยู่จากทรัพย์สินที่ บรรพบุรุษหาไว้ ตอบ ก.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความ คำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
	นำหลัก การของ เศรษฐกิจ พอเพียง ไปประยุกต์ ใช้ในชีวิต ประจำวัน ของตนเอง ได้	การ วิเคราะห์	18.การนำหลักเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในชีวิต ประจำวัน ข้อใดถูกต้อง ก.ซื้อสินค้าทุกชนิด ข.ซื้อสิ่งของฟุ่มเฟือย ค.ลดการซื้อของที่ไม่จำเป็น ง.ใช้เงินให้หมดพอดีกับที่ได้รับ ตอบ ค.				
		ความ เข้าใจ	19.การใช้สิ่งของ ที่ผลิตใน ชุมชน มีประโยชน์อย่างไร. ทำให้คนในชุมชนมีรายได้ ข.ทำให้คนในชุมชน มีอาชีพเพียงอาชีพเดียว ค.ส่งเสริมการพึ่งพาชุมชน ใกล้เคียงมากขึ้น ง.วางรูปแบบการดำเนินชีวิต ที่ฟุ่มเฟือยให้กับคนในชุมชน ตอบ ก				
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 10 กิจกรรม ทาง เศรษฐกิจ ของชุมชน	บอกความ หมายของ เศรษฐกิจ ชุมชนได้	ความ เข้าใจ	20.ถ้าในชุมชนมีความ สัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ดีจะ ก่อให้เกิดผลอย่างไร ก.ผู้คนในชุมชนไม่ขัดแย้งกัน ข.ผู้คนในชุมชนรู้จัก กันมากขึ้น ค.เศรษฐกิจในชุมชนจะไม่ ค่อยดี ง.เศรษฐกิจในชุมชนมีความ เข้มแข็ง ตอบ ง.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
อธิบาย ลักษณะ เศรษฐกิจ ของคนใน ชุมชนได้		ความรู้ ความจำ	21. ข้อใดไม่ใช่ อาชีพเกษตรกร ก. การทำนา ข. การค้าขาย ค. การเลี้ยงสัตว์ ง. การทำประมง ตอบ ข.				
		ความ เข้าใจ	22. ข้อต่อไปนี้เป็นความ สัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของ ชุมชน ยกเว้นข้อใด ก. การพึ่งพา ข. การแข่งขัน ค. การประสานประโยชน์ ง. การร่วมมือวางแผนอนาคต ของคนในชุมชน ตอบ ข.				
อธิบายและ ยกตัวอย่าง การพึ่งพา อาศัยกัน ทาง เศรษฐกิจ ภายใน ชุมชนได้		การ วิเคราะห์	23. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ที่ เกิดจากการพึ่งพาอาศัยกัน ทางเศรษฐกิจ ก. เป็นนัยนอกระบบ ข. คนในชุมชนมีรายได้ ค. เศรษฐกิจในชุมชนมีการ ขยายตัว ง. มีการสร้างอาชีพให้แก่คน ในชุมชน ตอบ ก.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
		การ สั่ง เคราะห์	24. ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อสมมติที่ เข้มแข็ง ก. สมมติที่ผลิตสินค้าราคาถูก ข. สมมติที่ผลิตสินค้าที่มี คุณภาพ ค. สมมติที่ผลิตสินค้าที่ขายได้ กำไรมาก ง. สมมติที่รู้จักนำทรัพยากรที่ มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด ตอบ ง.				
	บอกวิธีการ สร้างความ เข้มแข็งให้ ชุมชนได้	ความ เข้าใจ	25. เหตุใดเงินจึงทำให้ ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ สะดวกขึ้น ก. เงินสามารถใช้ทำอะไร ก็ได้ ข. เงินช่วยให้เกิดความสะดวก ค. เงินใช้ซื้อสินค้าได้ตาม ต้องการ ง. เงินเป็นสื่อกลางใน การแลกเปลี่ยน ตอบ ง.				
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 11 เงินทอง ของมีค่า	บอก ความหมาย ของเงินได้	การ ประเมิน ค่า	26. สกุลเงินในข้อใด มีค่ามากที่สุด ก.1 ยูโร ข.1 เยน ค.1 ปอนด์สเตอร์ลิง ง.1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ตอบ ค				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
		การ เข้าใจ	27.ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ ของเงินในระบบเศรษฐกิจ ก.ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ข.เป็นสื่อกลางความ เข้าใจกัน ค.เป็นเครื่องกำหนด ราคาสินค้า ง.เป็นสื่อกลางในการ ซื้อขายสินค้า ตอบ ข				
	อธิบาย หน้าที่ของ เงินในระบบ เศรษฐกิจได้	ความรู้ ความจำ	28.เงินที่มีใช้ในประเทศไทย มีกี่ประเภท ก.1 ประเภท ข.2 ประเภท ค.3 ประเภท ง.4 ประเภท ตอบ ข.				
	อธิบาย ประเภทของ เงินได้	ความรู้ ความจำ	29.เงินเหรียญของไทยผลิต และประกาศใช้โดย หน่วยงานใด ก.ธนาคารแห่งประเทศไทย ข.สำนักนายกรัฐมนตรี ค.สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ง.กรมธนารักษ์ ตอบ ง.				

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	พฤติกรรม ข้อสอบ	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
				+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
		ความ เข้าใจ	30.ธนบัตรของไทย ผลิตและประกาศใช้โดย หน่วยงานใด ก.ธนาคารแห่งประเทศไทย ข.สำนักนายกรัฐมนตรี ค.สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ง.กรมธนารักษ์ ตอบ ก.				

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แบบสอบถาม เรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย นางสาวธัญญา กองกันหา

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องเหมาะสมเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขโดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์
ให้คะแนน	0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์
ให้คะแนน	-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

นิยามศัพท์	ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
			+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
ความพึงพอใจ หมายถึง	1	ข้าพเจ้าชอบที่ได้ฝึกอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา				
ความรู้สึกชอบ รู้สึกยินดี	2	ข้าพเจ้าชอบที่ครูมีการชี้แนะ อธิบายขั้นตอนการจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้				
ความสนใจ ที่มีต่อการจัด	3	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการหาคำตอบในกลุ่มกับเพื่อน				
กิจกรรมการ เรียนรู้ตามแนว ทฤษฎีคอน	4	ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม และวิเคราะห์หาคำตอบร่วมกันกับเพื่อนๆ				
สตรัคติวิสต์ สาระการ เรียนรู้ เศรษฐศาสตร์	5	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพราะเป็นขั้นตอนที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและจำได้ดีมากขึ้น				

นียมคัพท	ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
			+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
	6	ข้าพเจ้าชอบที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนในห้อง				
	7	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้				
	8	ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม				
	9	ข้าพเจ้าพอใจที่ ครูคอยให้คำปรึกษา ให้คำชี้แนะ คำแนะนำในการทำกิจกรรม				
	10	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มากขึ้นจากการเรียนรู้				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ลงชื่อ).....

ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ จ.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
ด้านสาระการเรียนรู้								
6. กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
7. สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8. ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10. เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
13. เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14. สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
17. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	75	80	82	78	79	4.63	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ จ.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	77	82	78	82	77	4.66	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ จ.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหา สาระ	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการ เรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ กระบวนการคิดของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	80	81	79	82	78	4.71	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ จ.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	75	80	82	78	79	4.63	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ จ.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 5 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	80	81	79	79	79	4.68	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ จ.6 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6. กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10. เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
13. เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14. สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	77	84	79	83	79	4.73	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ จ.7 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 7 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	79	81	79	78	83	4.71	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ จ.8 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	82	82	79	82	81	4.78	0.42	มากที่สุด

ตารางที่ จ.9 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	78	82	79	82	78	4.69	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ จ.10 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	82	80	79	82	79	4.73	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ จ.11 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 11 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6. กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8. ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
9. เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10. เรียงลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13. เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14. สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
17. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	78	83	78	83	78	4.71	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ จ.12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2.การเขียนสาระสำคัญมีความถูกต้อง	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหา สาระ	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้								
6.กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.สาระการเรียนรู้น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8.ครบถ้วนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.เนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่สับสนเป็นไปตามขั้นตอนการ เรียนรู้ เอื้อต่อการจัดกิจกรรม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
10.เรียงลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
12.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ กระบวนการคิดของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
13.เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
14.สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
15.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
16.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
17.มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	78	82	80	82	77	4.69	0.46	มากที่สุด

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
การจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

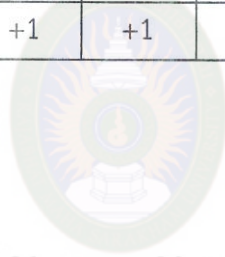
ตารางที่ จ.13 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
การจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สาระการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.13 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
21	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**ผลการประเมินความความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถาม
ความพึงพอใจ การจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

ตารางที่ จ.14 ผลการประเมินความความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึง
พอใจ การจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระ
การเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	การแปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	ข้าพเจ้าชอบที่ได้ฝึกอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์สิ่ง ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	ข้าพเจ้าชอบที่ครูมีการ ชี้แนะ อธิบายขั้นตอนการ จัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้มีส่วนร่วม ในการหาคำตอบในกลุ่มกับ เพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ชอบที่ ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม และวิเคราะห์หาคำตอบ ร่วมกันกับเพื่อนๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในการ ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพราะเป็นขั้นตอนที่ทำให้ ข้าพเจ้าเข้าใจและจำได้ดี มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.14 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6	ข้าพเจ้าชอบที่ได้แลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อนในกลุ่ม และเพื่อนในห้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและ มีความสนใจในกิจกรรมการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลา ในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	ข้าพเจ้าพอใจที่ ครูคอยให้ คำปรึกษา ให้คำชี้แนะ คำแนะนำในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้รับความรู้ และประสบการณ์ที่มากขึ้น จากการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย(P) ค่าอำนาจจำแนก(B) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ จ.15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย(P) ค่าอำนาจจำแนก(B) และค่าความเชื่อมั่น ของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (P)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.79	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.19	ใช้ไม่ได้	0.05	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
3	0.48	ใช้ได้	0.13	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
4	0.71	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.57	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.40	ใช้ได้	0.14	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
7	0.55	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.48	ใช้ได้	0.13	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
9	0.81	ใช้ไม่ได้	0.28	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
10	0.55	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.57	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.57	ใช้ได้	0.16	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
13	0.71	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.79	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.55	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.76	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.71	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.76	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.71	ใช้ได้	0.14	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
20	0.60	ใช้ได้	0.64	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.86	ใช้ไม่ได้	0.24	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
22	0.55	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ จ.15 (ต่อ)

ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (P)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
23	0.67	ใช้ได้	0.52	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.60	ใช้ได้	0.64	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.69	ใช้ได้	0.44	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.17	ใช้ไม่ได้	0.24	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
27	0.57	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.50	ใช้ได้	0.17	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
29	0.43	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.55	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น(โดยวิธีโลเวท) เท่ากับ 0.86

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน

ตารางที่ จ.16 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
1	9	16	7
2	6	16	10
3	11	20	9
4	8	16	8
5	12	20	8
6	5	14	9
7	11	18	7
8	7	18	11
9	9	16	7

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

โรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง
เลขที่รับ..... 497
วันที่..... 24 / 12 / 64
เวลา..... 12.00 น.

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/๗๔๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง

ด้วย นางสาวธัญญา กองกันหา รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๕๗๐๒๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวช้างหนองแสง

ขอแสดงความนับถือ

- ชื่อผู้วิจัย
- เนื้อหาของงานวิจัย
- เครื่องมือที่ใช้
- เนื้อหาของเนื้อหา
- เนื้อหาของเนื้อหา
- วันที่..... 24 / 12 / 64

(นางสาวจิระนันต์ เสนาจักร)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

- ทราน

- อ. ขวัญ

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์: ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.พิชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
 ที่ สกบ. ๐๗๘/๒๕๖๔ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เรียน อาจารย์อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวธัญญา กองกันหา รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๕๗๐๒๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ

- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(นางสาวจิระนันท์ เสนาจักร)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาการแทนคณบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์: ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชววัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
 ที่ สคป. ๐๗๔/๒๕๖๔ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เรียน อาจารย์ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์

ด้วย นางสาวธัญญา กองกันหา รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๕๗๐๒๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ

- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(นางสาวจิระนันต์ เสนาจิตรี)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ วิชาการราชการแทนคณบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
 โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.พิชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/วศ๙๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสุชฎู คำรินนทร์

ด้วย นางสาวธัญญา กองกันหา รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๕๗๐๒๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สารการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิระนันท์ เสนาจักร)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาราชการแทนคณบดี
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวิมน์ เหล่าสุวรรณ)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว๗๔๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางพิกุล อ่อนปุย

ด้วย นางสาวธัญญา กองกันหา รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๕๗๐๒๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิระนันท์ เสนาจรรย์)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม- ทรงม

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวดีณ์ เหล่าสุวรรณ)

ที่ ๐๖ ๐๖๑๙.๐๒/วศ๙๔.๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมรินทร์ พูลพุทธา

ด้วย นางสาวจัญญา กองกันหา รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๕๗๐๒๐๙ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิระนันต์ เสนาจักร)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ธัญญา กองกันหา และทัชชววัฒน์ เหล่าสุวรรณ. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์ สาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
ในงานประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 6 RMU NGRC2022.
วันที่ 22 กรกฎาคม 2565. (น. 67-78). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวธัญญา กองกันหา
วัน เดือน ปี เกิด 18 มีนาคม 2540
ที่อยู่ปัจจุบัน 32 หมู่ 9 ตำบลโคกก่อ อำเภอเมืองมหาสารคาม
จังหวัดมหาสารคาม 44000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2562 รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2565 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY